

கிந்துக்குரல்

HINDU VOICE

Price Rs.15.00

விலை ரூபா 15.00

Registered as a Newspaper in Sri Lanka

ISSN 1391 - 0744

குரல் 4 ஒலி5

யுவ புரட்டாதி - ஐப்பசி

September - October 1995 Voi.4 No.5

ASST. Librarian
PERIODICALS DIVISION

சிவமயம்

Bliss to Humanity

May all the world attain the Bliss I have received,

If the Name of the Lord chanted by the great ones is repeated,

A thrilling unstruck chord will arise within the heart,

Which when practised repeatedly will lead to Perfection.

Tirumantiram

யான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே
திருமூலர்

(சிவசிவ எனும் தமிழ்மறையை இடையறாது நினைந்து கணிக்கத் திரு
வடி கைகைகூடும். அடியேன் பெற்ற இவ்விறவா பேர் இன்பத்தை
உலகின்கண் வாழும் எல்லாவுயிர்களும் பெற்று இன்புறுவார்களாக.)

நினைவுச் சிந்தனைகள்

அகில இலங்கை இந்துக்களின் அருட்பணிகளுக்காக இயங்கி வரும் இலங்கை இந்துப் பேரவையின் பத்தாம் ஆண்டு நிறைவினை ஒட்டி அதன் சஞ்சிகை இந்துக் குரல் இம்முறை சிறப்பிதழாக மலர்கிறது. இதில் பேரவையின் ஆரம்பம், வளர்ச்சி, முன்னேற்றம் ஆகிய அம்சங்கள் இடம் பெறுகின்றன.

எமது பாரம்பரிய இந்து சமய கலாசாரங்களுக்கேற்ப, எமது ஸ்தாபகர்களின் தியாகம், அர்ப்பணிப்பு, விவேகம், மனவலிமை ஆகியவையே பேரவையை ஸ்திரமாக அமைக்கக் காரணங்களாயிருந்தன. இவ்வேளையில் கடந்த கால செயற்பாடுகளைப்பற்றி அவதானிக்க, பேரவையின் நிகழ்கால எதிர்கால செயல்திட்டங்களை வகுக்கக் கூடியதாயிருக்கும். உண்மையில் இதை, ஞாபகார்த்த விழாவாகக் கொண்டாடி எமது நன்றி உணர்வையும் தெரிவிக்க ஒரு சிறந்த சந்தர்ப்பமாக்குகின்றோம்.

நாட்டின் பல பாகங்களிலுமுள்ள இலங்கை இந்துப் பேரவையில் இந்து சங்கங்களும் கோயில் பரிபாலன சபைகளும் அங்கம் வகிக்கின்றன. இக்கிளைச் சங்கங்களை அனுசரிப்பதோடு அவற்றிற்கு நேசக்கரம் நீட்டித் தேவையான போது வேண்டிய சேவை செய்து உதவவும் முன்வருகின்றது.

இந்துக்கள் கருத்து பரிமாற்றம் செய்யவும் இந்துப் பேரவை சந்தர்ப்பம் கொடுக்கிறது.

இந்துக் குரல் இந்துக்களின் விலைமதிப்பில்லா சொத்தாகிய ஆன்மீக மரபுரிமையான சமயம், தத்துவம், கலை, விஞ்ஞானம், அரசியல், சமூகவியல் ஆகியவற்றைப் பேணிப்பாதுகாத்து, மனித சமுதாயத்திற்கு இந்து சமயத் தத்துவங்களையும் விழுமியங்களையும் சமர்ப்பித்து காலத்துக்குகாலம் இது தொடர்பாகப் பேரவை எடுக்கும் நடவடிக்கைகளையும் அறியத்தருகிறது. இவைமூலம் "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்ற சங்கக்காலக் கவியின் சொற்களைப் பிரதிபலிக்கும் எமது மூதாதையினரின் உயர்ந்த "வாகுதைவ குடும்பகம்" என்னும் கொள்கையை நிறைவேற்றக் கூடியதாயிருக்கும்.

மக்கள் வாழ்வில் பத்து வருடங்கள் மிகக் குறுகிய காலமாகும். எனினும் இந்துப் பேரவை தொடர்ந்து இயங்கி இந்துக்களுக்குச் சேவை செய்து வருவதால் இத்தசாப்த நிறைவு, பேரவையின் சரித்திரத்தில் ஒரு முக்கிய சம்பவமாகும். இது விழாவெடுக்க மட்டுமன்று, மீள்மதிப்பீடு

செய்து, எம்மை மேலும் இதன் சேவையில் அர்ப்பணிக்கச் செய்யவும் ஒரு சந்தர்ப்பமாகும்.

பத்து வருடங்களுக்கு முன்னேயே இந்துப் பேரவைக்கு வித்திடப்பட்டது. பல்வேறு நிகழ்வுகள், இந்துக்களை விஷ்வ இந்து பரிஷாத்தின் கீழ் ஒன்று சேர்த்தன. இவ்விந்துக்கள் கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அடிக்கடி கூடி இலங்கை வாழ் இந்துக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளை தீர்த்து வைக்க முயற்சித்தனர்.

இந்து சமயம் தத்துவங்கள் நிறைந்த வாழ்க்கை நெறியாகும். இது எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் உலக ரீதியான சமயம். யுத்தத்தால் சின்னா பின்னமாகிய இன்றைய உலகிற்கு இந்து சமயத்தின் சகிப்புத் தன்மையும் அணைப்புத்தன்மையும் தேவையாகின்றன. ஆனால் இன்று இந்து சமுதாயம் பல சவால்களை எதிர்நோக்குகின்றது. இவற்றுள் மதமாற்றம் முக்கியமானது. இந்துக்கள் ஏனைய மதங்களை ஏற்பதோடு மதமாற்றத்தில் ஒருபோதும் ஈடுபடாது. இவ்வாறிருக்க, வடமாகாணத்தில் யுத்தம் தொடங்க முன்னரே திருக்கேதீஸ்வரப் புனித ஸ்தலத்தின் புனிதத்துவத்திற்கும் அமைதிக்கும் பங் மேற்பட்டது. பாலாவித் தீர்த்தத்தின் கரையில் முடிக்குரிய காணியில் அரச அனுமதியின்றி ஒரு கத்தோலிக்க திருச்சபைக் கட்டிடம் எழுப்பியது. இச் செயல் சேர். கந்தையா வைத்தியநாதனுக்கும் யாழ்ப்பாண ஆயர்எமலியானஸ் பிள்ளைக்கும் அரச ஒப்புதலோடு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தை முறித்து இந்துக்களின் அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவித்தது. இதற்கு முன் கோயிலுக்குப் போகும் பாதையில் ஒரு மாதா குகை கட்டப்பட்டது! ஏன்? மடுக் கோயிலுக்குப் போகும் பாதையில் இம்மாதிரி பிள்ளையார் குகை நம்மாற் கட்ட முடியுமா?

இது தொடர்பாக நல்லை ஆதீனத்தின் ஆதரவின் கீழ் விஷ்வ இந்து பரிஷாத்தும் அவர்களோடு இயங்கிய இந்துக் குழுவும் இச்செயல்களுக்கு எதிர்ப்புக் காட்டும் வண்ணம் கூட்டங்கள் நடத்தின. பூஜை, பஜன், பிரார்த்தனைகளுடன் குரல் எழுப்பிக் கருத்துகள் வழங்கப்பட்டன. இவை மக்களுக்கு ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியதோடு, உண்மை நிலவரத்தையும் அறிவுறுத்தின.

1983ம் ஆண்டு இனக் கலவரத்தினால் இடம் பெயர்ந்த ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வர, முதன்முறையாக இந்துக்கள், விஷ்வ இந்து பரிசாத்தின் கீழ் இரவு பகலாகச் சேவையில் ஈடுபட்டு உதவி வழங்கினர்.

(6ஆம் பக்கம் பார்க்க)

காரைக்கால் அம்மையார் - தென்னக இசையின் தாய்

கலாநிதி (ஸ்ரீமதி) ஞானா குலேந்திரன்.

சைவநாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவராகப் போற்றப்படுபவர் காரைக்காலம்மையார். "பேயார்க்கும் அடியேன்" எனச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாராலும் "ஆதியோடு அந்தமில்லான் அருள்நடம் ஆடும்போது கீதமுன் பாடும் அம்மை" எனச் சேக்கிழார் பெருமானாலும் மகிழ்ந்து பாராட்டப் பெற்ற அம்மையாரின் இயற் பெயர் புனிதவதியாராகும்.

மாங்கனியொன்றால் அம்மையாரின் பேசுவொண்ணாச் சிவப்பற் றின் உயர்வை உணர்ந்து கொண்ட கணவனார், "தெய்வம் தொழு குலத் தாள்" என வணங்கி ஒதுங்கிய போது, கணவனுக்கு வேண்டாத ஊனு டம்பை ஒழித்து எற்புடம்பாம் பேய்வடிவைப் பெற்று இறையன்பு ஒன்றை மட்டுமே வேண்டி வாழ்ந்தவர் அம்மையார். திருக்கயிலை மலைக்குத் தலையால் நடந்து சென்று, "அம்மையே" என இறைவன் அழைக்க "அப்பா" என நெகிழ்ந்து சிவப்பரம்பொருளை உள்ளம் குழைந்து பாடி எம்பெருமானின் தூக்கிய திருவடிக்கீழ் எப்போதும் அமர்ந்திருக்கும் பெரும்பேறு பெற்றவர் அம்மையார். தெய்வ நெறி நின்ற அம்மையாரின் சிவப் பெருமையை அறியாத சிவநெறியாளர் எவருமில்லை.

ஆனால், தெய்வீக வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டிய அம்மையார் ஒரு தெய்வீக இசைமுறைக்கும் முன்னை வித்திட்டவர் என்பதனை எத்தனை பேர் அறிவர்? தேவாரம் பாடிய சைவ நாயன்மார்க்கும், தெய்வக் கீர்த்தனைகள் பாடிய பிற்காலத்துக் கருநாடக இயலிசை வித்தகர்க்கும் முன் னோடியாய் அம்மையார் திகழ்கிறார் என்பது எத்தனை பெரிய செய்தி?

காலத்து மூத்தவர்

காரைக்கால் அம்மையார் தேவாரம் பாடித் தமிழகமெங்கும் பக்தி நெறி பரப்பிய ஞானசம்பந்தருக்கும் நாவுக்கரசருக்கும் காலத்தால் மூத்தவர். தலையால் நடந்து சென்று அம்மையார் வழிபட்ட திருவாலங்காட்டில் தாம் அடி வைத்து நடக்க விரும்பாது ஊர்ப்புறத்தே ஞானசம்பந்தர் தங்கினார் என்ற சேக்கிழார் கூற்று இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது. சம்பந்தரும் அப்பரும் கி. பி. 7 - ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சமகாலத்தோர். அம்மையார் கி. பி. 5 - ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு.

அம்மையார் பாடிய தெய்வத் தமிழிசைப் பாடல்கள்

தெய்வத்தை முன்னிலைப்படுத்திப் பாடும் தேவபாணியும், பரிந்து வரும் பாட்டெனப் பொருள்படும் பரிபாடலும் பழந்தமிழ் மக்கள் பண் கொண்டு பாடிய தெய்வத் தமிழிசைப் பாடல்களாகும். இருந்தும் தெய்வப் பொருள் மேல் ஒரே வகையான சீரில் அமைந்திருக்கும் "பதிகம்" என்னும் பாடல் வகையைப் பண்ணிசையில் பாடியவரில் மூத்தவராகத் திகழ்பவர் அம்மையாராவார். ஆதலாற்றான் இவர் பாடிய அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை, திருவாலங்காட்டு திருப்பதிகங்கள் ஆகியவற்றில் 'மூத்த திருப்பதிகங்கள்' எனத் திருவாலங்காட்டுத் திருப்பதிகங்கள் அழைக்கப் பெற்று வருகின்றன.

'கொங்கை திரங்கி' என்ற முதற் குறிப்புடைய அம்மையாரின் முதற் பதிகம் நட்டபாடைப் பண்ணிலும், "எட்டிலவம்" எனத் தொடங்கும் இரண்டாவது பதிகம் இந்தளப் பண்ணிலும் அமைந்தவை. இவ்விரு பதிகங்களையும் அம்மையார் பண்ணாங்கமாகச் சந்த நயம் சிறக்கத் தாளப் பொலிவுடன் பாடியிருக்க வேண்டும் என்பதை அம்மையார் கைகளில் தாளம் இருந்ததைக் கோயில்களிலுள்ள அம்மையாரின் சிற்பப் படிமங்கள் உறுதியாக்குகின்றன. நல்ல சந்த நயத்தோடு தேவாரம் பாடிய ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையின் கைகளில் எப்பொழுதும் பொற்றாளம் இருந்தமை இங்கு நினைவு கூறப்படலாம்.

சேக்கிழார் புராணம் "கவுணியர் நாவுக்கரசர் பேயார் இம் மூவரும் கற்கும் இயல் இசை வல்லோர்" என்கிறது. இக் குறிப்பிலிருந்தும் சம்பந்தரையும் அப்பரையும் போலக் காரைக்காலம்மையாரும் இயற்றமிழிலும் இசைத்தமிழிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார் என்பது தெளிவாகிறது.

அம்மையார் வழியில் தேவார நாயன்மார்

"கானத்தின் எழு பிறப்பு" எனச் சேக்கிழார் பெருமானால் பாராட்டப் பெற்ற ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் ஓர் இசைஞானி. தமிழோடு இசைபாடிய நாயன்மார் மூவருள் அதிகமான பண்களில் தேவாரப் பதிகம் பாடியவர் ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரே. ஏழிசைச் செம்மலாம் பிள்ளையார் பால் மணம் மாறா மூன்று வயதில் ஞானப் பால் உண்டதும் இறைவனைக் சுட்டி முதன் முதலாகத் "தோடுடைய செவியன்" எனத் திருவாய் மலர்ந்து பாடினார். இது அம்மையார் பாடிய முதற் பண்ணாகிய நட்டபாடைப் பண்ணிலும், அம்மையார் காட்டிய பதிகப் பெருவழியாலும் அமைந்தமை பெருவியப்பையூட்டுகிறது.

இதேபோல இறைவன் சுந்தரரைத் தடுத்து ஆட்கொண்டு "நம்மைச் செந்தமிழால் பாடு.....பித்தன் என்றே பாடுவாய்" எனப் பணித்த போது, "பித்தா பிறை சூடி, பெருமானே" எனச் சுந்தரர் இறைவன் கருணையை வியந்து பாடினார். காரைக்காலம்மையார் இசைத்த இந்தளப் பண்ணிசையையும் அம்மையார் கையாண்ட பதிக முறையையும் சுந்தரரும் தமது முதற் பாடலுக்கு எடுத்தாண்டார் என்பது எத்தனை ஆச்சரியம்?

கருநாடக இசையில் அம்மையாரின் இசை

பழந்தமிழ் மக்களால் இசைக்கப்பெற்ற பண்ணிசை கால ஓட்டத்தில் 'கருநாடக இசை' எனப் பெயர் பெற்றுத் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், வடமொழி, கன்னடம் ஆகிய மொழிகளால் வளம்பெற்றது. காலத்திற் கேற்பப் பழந்தமிழ்ப் பண்களின் பெயர்களும் மாற்றி அழைக்கப்பெற்றன. அந்த வகையில் அம்மையார் பாடிய நட்டபாடைப்பண் கருநாடக இசையில் கம்பீர நாட்டை என்றும் இந்தளப்பண் மாயாமாளவகொளள என்றும் அழைக்கப் பெறலாயின. கம்பீர நாட்டை, மாயாமாளவகொளள ஆகிய இரு இராகங்களும் கருநாடக இசையில் அதி முக்கியமான இடத்தை வகித்துக் கொண்டன.

மங்களகரமான இசையாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கம்பீரநாட்டை இசைக் கச்சேரி, நாட்டியக் கச்சேரி, கதாகாலட்சேபம் முதலான நிகழ்ச்சிகளின் தொடக்கத்தில் பாடுவதற்கு மிகப் பொருத்தமான இராகமாக இன்றளவும் இசைக்கப் பெற்று வருகிறது. இந்த இசையால் நிகழ்ச்சி உடனடியாகக் களைகட்டி விடுகிறது, கோயில் இசை மரபிலும் சுவாமி புறப்பாட்டின் போது நாகசுர இசையில் கேட்கும் மல்லாரி, அம்மையார் பாடிய நட்டபாடையாகிய கம்பீரநாட்டை இசைதான் என்கையில், அம்மையார் எடுத்துக் கொடுத்த இசையின் மகத்துவத்தை என்னென்பது?

அம்மையார் பாடிய இந்தளப் பண்ணிசையாம் மாயாமாளவகொளள இசையைத் தெரியாத கருநாடக இசையாளர் எவருமே இருக்கமுடியாது எனத் துணிந்து கூறலாம். காரணம், கருநாடக இசை பயிலத் தொடங்குவோருக்கான தொடக்க இசைப் பயிற்சிகள் மாயாமாளவகொளளையில் தான் அமைகின்றன. கன்னட மொழியாளரான "கருநாடக சங்கீத பிதாமகர்" என அழைக்கப்பெறும் புரந்தரதாசரே இம் முறையினை அமைத்துக் கொடுத்தார் என்பது குறிக்கத்தக்கது. அத்தோடு கருநாடக இசை மேதைகளிற் பலர் தமது முதற் கீர்த்தனையை மாயாமாளவகொளள இராகத்தில் பாடியிருப்பது சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது. சங்கீத மும்மூர்த்திகளில் ஒருவரான முத்துசுவாமி தீட்சிதர், திருத்தணி முருகன் அருள் பெற்று முதன்முதலில் "ஸ்ரீநாதாதி குருகுற" என்னும் கீர்த்தனையை பாடவும், "சங்கீத சாகித்திய பரத சிரேஷ்டர்" என்று அழைக்கப்பெறும் தஞ்சைநாட்டிய சகோதரர்களாகிய சின்னையா, பொன்னையா, சிவானந்தம், வடிவேலு ஆகிய நால்வரும் தமது குருவிற்குக் காணிக்கையாக முதல் முதலில் "மாயாதீர்த்த ஸ்வரூபினி" எனத் தொடங்கும் நவரத்தின மாலிகா பாடவும், பிரபல கருநாடக இயலிசை மேதை மைசூர் வாசுதேவாச்சாரியார் முதல் முதலாகத் தாம் இயற்றிய "சிந்தயேகம் ஜானகி காந்தம்" என்ற கீர்த்தனையைப் பாடவும் மாயாமாளவகொளள இராகமாகிய இந்தளப் பண்ணிசையையே தேர்ந்தெடுத்துள்ளனர். இது அம்மையாரின் ஆளுமைச் சிறப்பையும், தென்னிந்திய இசையின் நீண்ட வரலாற்றில் அவரது வழிகாட்டல் ஏற்படுத்திய ஆழமான அழுத்தத்தையும் உணர்த்துவதாகக் கொள்ளலாம்.

இயலிசை மேதைகள்

தத்தம் இயலிசை ஆற்றலால் தென்னக இசையை வாழ வைத்த தகைமையாளர் பலர். இவர்களில் கி. பி. 16 - ஆம் நூற்றாண்டில் கன்னட மொழியில் இசைபாடிக் கருநாடக இசை பயில்வோருக்குப் பயிற்சிப் பாட அமைப்பினை வகுத்துக் கொடுத்த புரந்தரதாசர் "கருநாடக சங்கீத பிதாமகர்" என்று போற்றப்படுகிறார்.

கி.பி. 17 - ஆம் நூற்றாண்டில் அற்புதமான பதங்களைத் தெலுங்கு மொழியில் பாடிய க்ஷேத்ரக்ஞர் "பதங்களின் தந்தை" எனப் பாராட்டப்படுகிறார். கி.பி. 18,19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தெலுங்கு, வடமொழி ஆகிய மொழிகளில் வியத்தகு புதுமைகளோடு கீர்த்தனைகள் பாடிய சியாமாச்சாத்திரியார், தியாகையர், முத்துசுவாமி தீட்சிதர் ஆகிய மூவரும் "சங்கீத மும்மூர்த்திகள்" என்று கொண்டாடப்படுகின்றனர். இவர்களுக்குக் காலத்தால் மூத்தவராய் (15-17 - ஆம் நூ.) அருமையான தமிழ்க் கீர்த்தனைகள் பாடிய முத்துத் தாண்டவர், அருணாசலக் கவிராயர், மாரிமுத்தா பிள்ளை ஆகியோர் "ஆதி மும்மூர்த்திகள்" என அழைக்கப் பெறுகின்றனர். கி.பி. 7, 8, 9 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழோடு இசைபாடிய சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய நாயன்மார் "தேவார மூவர்" என்று வணங்கப்படுகின்றனர்.

(11ஆம் பக்கம் பார்க்க)

மாணவர் அரங்கு கலைமகள் விழா தாய்மை வழிபாடு

தமிழின்பம் மாணிக்கராஜா

பெண்மை, தாய்மை என்னும் இரண்டினுக்கும் எம் மதத்தவர் கொடுத்த சிறப்பான இடத்தை விளக்குவதற்கு ஆதாரமாக இருப்பது சக்தி வழிபாடு எனலாம். ஏனைய மதத்தவர்கள் இறைவனைப் பல்வேறு வடிவங்களில் வழிபடுகின்ற போதிலும் அந்த இறைவனைத் தாயாக வழிபடும் தன்மை எமது இந்து மதத்தினது உயிர்நாடியாகத் திகழ்கின்றது. அதுமட்டுமல்ல, நாம் எம் இறைவனை வேறுவேறு நிலையிலும் எண்ணி வழிபடுகின்றோம். நாம் என்ன உறவுத் தன்மையிலும் இறைவனை எண்ணி வணங்குகின்றோம்? தந்தை, தாய், பிள்ளை என்றும்; அண்ணல் என்றும்; கண்ணன் என்றும்; தலைவன், தலைவி, தோழன் ஏன் காதலி என்றும் கூட வழிபடுகின்றோம். ஆயினும் இவை யாவற்றுள்ளும் எம் தெய்வத்தை நாம் தாயாக எண்ணி வணங்குவதற்கு ஈடு இணையாக வேறு எதனையும் கூற முடியாது.

தாய்க்கும் சேய்க்கும் இடையிலுள்ள பந்தம் ஒப்பற்றது. உயிர்களைப் பக்குவப்படுத்தி முத்திக்கு இட்டுச் செல்ல இறைவன் முதலில் எடுக்கும் வடிவம் தாய்மை வடிவமாகும். 'தாய்' என்றதும் எந்தக் குழந்தையும் பயம் எதுவுமின்றி அருகிற் செல்ல முன்வரும். தாய்மையின் தனியுரிமையாக அமைவது 'மீன்கண் பார்வை' போல இரட்சிப்பது எனலாம். பிறர் நலத்திற்காகத் தன் நலத்தினை விட்டுக் கொடுப்பதிலும், மற்றவர் இன்பத்திற்காக துன்பத்தினை ஏற்று அனுபவிப்பதிலும், மனங்கோணாமல் முகஞ் சிணுங்காமல் பிறருக்குக் கொடுப்பதிலும், அல்லதை மறந்து நல்லதையே என்றும் நினைவில் வைத்திருக்கும் தன்மை பெண்மைக்கே உண்டு எனலாம்.. அவைமட்டுமல்ல அன்பு, அடக்கம், நிதானம், தயை, தியாகம் என மேலான நற்குணங்கள் யாவும் பெண் இனத்திற்கு இருந்ததனால், தெய்வங்களையும் பெண்மை, மென்மை உள்ளம் கொண்ட தெய்வங்களாகப் படைக்கத் தொடங்கினர். இதனால் 'எமது தெய்வங்கள் அன்பினையும், கருணையினையும் அருளிக் கொண்டிருக்கும் தாயாகக் காட்சி தருகின்றன' என்றால் மிகையாகாது. அதில் பெண் இனத்தின் பெருமை மேலோங்கி நிற்கின்றது என்றாலும் பொருந்தும்.

“கன்றினுக்கு சேதா கனிந்திரங்கல் போல்
எனக்கென்று இரங்குவாய் கருணை
எந்தாய் பராபரமே”

என இறைவனைத் தாயாக விளித்து அமைதி காண்கின்றார் தாயுமான சுவாமிகள்.

முத்தேவியர் வழிபாடு:

இறைவன் எடுக்கும் மூர்த்தங்கள் சகலவற்றினுக்கும் ஏற்பச் சக்தியும் பல்வேறு வடிவங்கள் எடுக்கின்றான். அதுதான் முக்கியமாகக் குறிக்கப்படும் சக்தி, இலக்குமி, சரஸ்வதி என்னும் பெண் தெய்வ பேதங்களாகும். இயற்கையில் அன்னையைக் கண்ட இந்துக்கள் மலைக்கு மலைமகளாக அலைக்கு அலைமகளாக - கலைக்குக் கலைமகளாக அவளைச் சித்திரித்தனர். இவர்கள் மூவரையும் ஒன்று சேர்த்து அன்னை பராசக்தியாக அவளைத் தொழுதனர்.

“மூவர்க்கும் முதற் பொருளாய் முத்தொழிலிற்கும் வித்தாகி
நாவிற்கும் மனத்திற்கும் நாடறியப் பேரறிவாய்
தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் சித்தர்க்கும் நாகர்க்கும்
யாவர்க்கும் தாயாகும் எழிற்பரையை வணங்குவாய்,”

என்னும் பாடல் இந்த முத்தேவியரையும் சேர்த்த பராசக்தி வணக்கத்தினை எமக்கு விளக்குவதாக உள்ளது. அவள் இரக்க குணம் கொண்டவள் என்பதனால் உயிர்களிடம் இறங்கி வந்து தாயாகப் பரிவு காட்டுகின்றாள். இந்த அருட் பண்பினை, திருவாசகத்தில் மணிவாசகர், 'தாயேயாகி வளர்த்தனை போற்றி...' எனக் குறிப்பிடுகின்றார். 'என் குழந்தைக்காக என் உயிரை எடு' என்று வேண்டுவள் அன்னை ஒருத்தியே. தன் குழந்தை நன்மை செய்தாலுஞ் சரி, தீமை செய்தாலுஞ் சரி அன்புருவாகி நின்று அருள் வழங்குவாள். இதனால்தான் யாவரும் அந்தத் தாயை இரந்து கேட்டால் எல்லாம் பெறலாம், என எண்ணி வாழ்ந்தனர். மகாகவி காளிதர், கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர், வரகவி பாரதியார், அபிராமிப்பட்டர், இராமகிருஷ்ண பரமகம்சர் ஆகியோர் அன்னை அருள் பெற்று உயந்தவருள் சிலராவர்.

அமாவாசை இருட்டினை பெளர்ணமி என்று கூறப்போன அபிராமிப்பட்டருக்குக் கடைசியில் அன்றைய இரவினைப் பெளர்ணமி என நிரூபிக்க வேண்டிய கட்டம் ஏற்பட்டது. அவர் அன்னையவளைச் சரண் என அடைய, அம்பிகை தன் வைரத் தோட்டினைக் கழற்றி வானப்பரப்பில் எறிந்து அமாவாசை இரவினைப் பெளர்ணமி ஆக்கினாள். இராமகிருஷ்ண பரமகம்சர் அன்னை மீது அன்பு கொண்டு வழிபாடாற்றினமையால், தான் காணும் எந்தப் பெண்ணையும் அன்னையவளது சொருபமாகவே துதித்தார். பாரதியார் அன்னையவளைக் காளியாக, முத்துமாரியாக, கண்ணம்மாவாகக் கருதி வழிபட்டார்.

“யாதுமாகி நின்றாய் காளி எங்கும் நீ நிறைந்தாய்
தீதுநன்மை எல்லாம் காளி தெய்வ லீலையன்றோ
இன்பமாகி விட்டாய் காளி என்னுள்ளே புகுந்தாய்
பின்பு நினை யல்லால் காளி பிறிது நானுமுண்டோ,”
என அந்த அன்னையிடம் தன்னையே அர்ப்பணித்து நின்றார்.

பெண்மைக்கு முக்கியத்துவம்:

எமது மதம் எங்கும், எதிலும் பெண்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. உமாமகேஸ்வரர், லக்ஷ்மி நாராயணன், சீதாராமன், வாணி பிரமன் என பெண்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அதற்குப் பிறகே ஆண்மைக்குச் சிறப்பிடங் கொடுத்தது. அது மட்டுமல்ல உருவ அளவிலும் நாம் பெண்ணினை ஆணோடு சேர்த்துத்தான் வணங்குகின்றோம். நான் முகன் நாவில் கலைமகள் உறைகின்றாள்; உலகஎந்தவனான திருமால் மார்பில் இலக்குமி உறைகின்றாள்; இவை யாவற்றினுக்கும் மேலாக முப்புரம் எரித்த சிவனது பாகத்தில் அரைவாசியாக அந்தப் பார்வதி தேவியே வீற்றிருக்கின்றாள் என்றால் இதைவிட எம்மதம் பெண்மைக்குக் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தினை மேலும் விளக்கத்தான் வேண்டுமா? இவை ஏதோ முக்கிய கருத்தினை எமக்குப் புலப்படுத்துவதனை நாம் மறுக்க முடியாது. பெண்ணோடு கூடியவனேபரமன்; பெண்ணை மீறி எதுவும் இயங்க முடியாது; என்பதைத்தான் எமக்கு வலியுறுத்தி நிற்கின்றது. 'சக்தியின்றிச் சிவம் இல்லை'; 'சக்தி இருந்தாற் செய் அல்லது சிவனே என இரு' என்னும் உரைகளும் இதனடிப்படையில் எழுந்தவையே. பெண் இனத்திற்கு அன்பு செய்யும் மனம் இயல்பாக அமைந்தமையால் இந்நிலை பெண்மைக்கு ஏற்பட்டது என்றாலும் பொருந்தும்.

குழந்தை ஒன்று தன் தாயினை அடைந்து தனக்கு வேண்டியதைக் கேட்க ஒரு போதும் பயப்பிடுவதில்லை. தன் தந்தையிடம் ஏதாவது கருமம் பெற வேண்டுமானால் தன் எண்ணத்தைத் தன் தாயின் காதில் போட்டுவிட்டுப் பேசாதிருக்கும். ஏனென்றால், அதனை முடித்துக் கொடுக்குந் திறமை அந்தத் தாயிடம் உள்ளதுதான். அந்தத் தாய் பக்குவமாக அக்குழந்தையின் வேண்டுகோளினைத் தெரிவித்து நிறைவேற்றியுங் கொடுக்கின்றாள். இதுதான் வாழ்வு நடப்புமாகும். அதனை எம்மதத்தவர் மனதில் வைத்துப் பெண்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் போற்றுகிறது.

நவராத்திரி விரதம்:

சக்திக்குரிய விரதங்கள் பலவுள. அவற்றுள் மிகவும் பிரசித்தமானதும் பெரியவர்களால் மட்டுமன்றி சிறுவர்களினாற் கூட விரதம் இருக்கப்படும் நாள்களாக நவராத்திரி நாள்கள் விளங்குகின்றன. சிவனுக்குரியது சிவராத்திரி. அதுவும் ஒரேயொரு இராத்திரி. ஆனால் சக்திக்குரியது நவராத்திரி. அதாவது ஒன்பது இராத்திரிகள். முத்தேவிமாராகிய அலைமகள், கலைமகள், மலைமகள்மூவரும் எமது வாழ்வினுக்கு உறுதிபயக்கும் பொருள்களை அள்ளித் தருபவர்களாக விளங்குகின்றனர். அவர்களை வணங்கும் நாள்களாகவும், அவர்கள் அருளுக்காக ஏங்கி நிற்கும் நாள்களாகவும் நவராத்திரி தினங்கள் விளங்குகின்றன. இந்நாள்கள் புரட்டாதி மாதம் வளர்பிறை பிரதமை முதல் நவமி ஈறாக ஒன்பது நாள்கள் அனுட்டிக்கப்படுவதெனலாம். பத்தாம் நாள் விஜயதசமி கொண்டாடப்படுவது வழக்கம்.

ஒன்பது தினங்களில் முதல் மூன்று தினங்கள் துர்க்கையையும், அடுத்த மூன்று தினங்கள் இலக்குமியையும், இறுதி மூன்று தினங்கள் சரஸ்வதியையும் வழிபடுவது வழக்கம். ஒன்பதாம் நாள் இரவு ஆயுத

(11ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சிறுவர் அரங்கு

செல்வி யோகா சர்மா

அன்பான தம்பி தங்கைகளே,

வணக்கம்

உங்களை மீண்டும் இவ்வாரச் சிறுவர் அரங்கில் சந்திப்பதை இட்டுப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கடந்த மாத இதழில் "குருபக்தி" உயர்ந்தது என்பதற்கான கதையைப் படித்தோம். இன்று "பரமபக்தனின் பாத பூசை" என்னும் கதையைப் பார்ப்போம். அதற்குமுன் சிறுவர்களாகிய நீங்கள் பாதபூசை செய்ய மனப்பக்குவம் உடையவர்களாக வளர்ந்து வந்தால் இது எளிதில் கிடைக்கக் கூடிய ஒன்று. பிள்ளைகளே வாருங்கள் கதைபடிப்போம்.

"பரமபக்தனின் பரம பூசை"

ஒரு நாள் இராமபிரானும் அவரது தம்பியாகிய இலட்சுமணனும் விசுவாமித்திரமுனிவரும், பரம ஞானியாகிய ஜனகர் நடாத்தும் வேள்வி ஒன்றிற்கு மிதிலாபுரிக்குச் செல்லவேண்டி நேர்ந்தது. மூவரும் சேர்ந்து பயணத்தை மேற்கொண்டனர். பயணம் போகையில் மிதிலாபுரியைச் சேர்வதற்கு இறுதியாக ஓர் ஆற்றைக் கடக்க வேண்டி இருந்தது. எப்படி அக்கரைக்குப் போவது என மூவரும் செய்வதறியாது திகைத்து நின்றனர்.

சிறிது நேரத்தினால் கரிய உருவத்துடன் ஓர் மீனவன் அவர்கள் முன் வந்து நின்றான். இவர்கள் மூவரையும் கண்டதும் உள்நூர் ஓர் தெய்வீக உணர்வு ஏற்பட்டதும் இவன் யார் நீங்கள் என்று கேட்டான். பதிலுக்கு இராமபிரானும் நீயார் என்று கேட்டார். மீனவனோ நான் மீனவன். என் பெயர் வீரப்பன் என்றும் இந்த நதியால் ஓடும் விடுபவன் என்றும் கூறினார். ஓ! அப்படியா! "தேடிப்போன மருந்து தெருவிலே கிடைத்தது போல" அவர்கள் மகிழ்ந்தார்கள். உடனே இராமபிரான் வீரப்பனை நோக்கி "அப்பனே, ஓடும் ஆயத்தமாக இருக்கிறதா?" என்று கேட்க, "ஆம் - தயாராக இருக்கிறது," என்று சொன்னான். "உன் ஓடத்தில் எத்தனை பேர் ஏறலாம்," என்று கேட்க, "முப்பதுபேர் ஏறலாம்," என்றான். "நாங்கள் அக்கரைக்குப் போக வேண்டும். இப்பொழுது ஓடத் திறகு எத்தனைபேர் சேர்ந்திருக்கிறார்கள்," என்று கேட்க, "நீங்கள் மூவர் மட்டும் தான் இருக்கிறீர்கள்," என்றான். "மேற்கொண்டு மிகுதிப்பேர்களைச் சேர்க்கும் வரையிலும் நாங்கள் காத்திருக்க வேண்டுமா?" "இல்லை; நீங்கள் மூவரும் மும்மூர்த்திகளுக்குச் சமனானவர்கள். உங்கள் மூவருக்காக மட்டும் ஓடத்தைச் செலுத்துவேன்," என்றான். "அப்பனே, முப்பதுபேர்களுக்கும் உரிய கட்டணத்தை நாங்கள் செலுத்தி விடுகிறோம்," என்று கூற, "ஐயனே, உங்கள் ஆசீர்வாதம் ஆயிரம் பொன் பெறுமே! காசு பெரிதா? உங்கள் ஆசிர்தான் பெரிது. நீங்கள் மூவரும் ஓடத்தில் ஏறுங்கள் உங்கள் மூவருக்காகவும் ஓடத்தைச் செலுத்துவேன்," என்றான்.

அப்பொழுது விசுவாமித்திரர் முதலில் ஓடத்தில் ஏறினார். பின்பு இராமபிரான் ஓடத்தில் ஏற முற்படுகையில் - அந்த மீனவன், "ஓ, பச்சை, பச்சை, கடவுள் மேல் ஆணை. காலை ஓடத்தில் வைக்காதே," என்று உரத்த குரலில் கூறினான். இதைக் கேட்டு இலட்சுமணருக்கு மிகவும் கோபம் வந்தது. "மூவரும் ஏறினால் மும்மூர்த்திகள் போல் என்றான். இப்பொழுது இராமபிரானைப் பார்த்து பச்சை, பச்சை என்று அலட்சியமாக சொல்லி ஓடத்தில் ஏறவேண்டாம் என்கிறான். இவனை விடுத்து நானே இவ் ஓடத்தைச் செலுத்துவேன்," என்று இலட்சுமணர் கூறினார்.

இராமபிரானோ, "தம்பி, இந்த ஓடத்தை இவன் பரம்பரையாகச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறான். பச்சையாக இருக்கும் என்னைப்பார்த்து பச்சை என்று சொன்னால் என்ன பிழை? எப்பொழுதும் 'பொறுமை பெருமை தரும்' " எனக் கூறி, "அப்பா மீனவனே நான் ஏன் ஓடத்தில் ஏறக் கூடாது? ஏன் என்னைப் பார்த்து அப்படிச் சொன்னாய்?" என்று சேட்டார். "ஐயனே! தாங்கள் யார்?" என மீனவன் கேட்டான். "ராமர், அப்பா, இந்த உலகை ஆளும் அரசர் யார் என்று உனக்குத் தெரியுமா? நன்றாகத் தெரியும் தசரத சக்கரவர்த்தி. புதிய வரி போடமாட்டார். இருக்கிற வரியை உயர்த்தமாட்டார். அவர் ஓர் தயாசாகரம். அப்பனே அந்த தசரத ராஜகுமாரன் தான் நான். இவன் என் தம்பி. என் பெயர் இராமன். தம்பி பெயர் இலட்சுமணன்."

இதைக் கேட்ட மீனவன் இராமருடைய திருவடிகளில் அடியற்ற மரம் போல் வீழ்ந்தான். கைகூப்பித் தொழுது, "சக்கரவர்த்தியின் திருக்குமாரரே! இதை முதலிலேயே சொல்லியிருக்கக் கூடாதா? அமைச்சர்கள் வந்தாலே இப்போதெல்லாம் ஊரார்கள் அளவற்ற மரியாதை செய்கிறார்கள். தாங்கள் சக்கரவர்த்தித் திருமகன். தங்களை இன்னார் என்று அறியாமல் கேட்டேன். தங்கட்கு ஒரு கோடி நமஸ்காரம். தாங்கள் பாதத்தை மட்டும் ஓடத்தில் வைக்க வேண்டாம்," என்றான். இராமர் புன்னகை செய்து "அப்பனே நான் ஏறினால் உனக்கு என்ன குறை உண்டாகும்," என்றார். மீனவன், "எம்பெருமானே, தாங்கள் வருகின்ற வழியில் ஓர் கல் இருந்தது. நான் இளமையில் அதில் விளையாடியதுண்டு. அதில் தங்கள் கால் வைத்த உடன் அக்கல் பெண்ணாக மாறிவிட்டது. இந்த ஓடத்தில் கல்லும், மரமும், இரும்பும் இருக்கின்றன. நீங்கள் கால்வைத்த

உடன் பெண்ணாகி விட்டால் நான் என்ன செய்வேன்? இந்த ஓடத்தை வைத்துத்தானே நான் குடும்பம் நடத்துவது," என்றான். இராமர் அவனைப்பார்த்துச் சிரித்து, "நாங்கள் அக்கரைக்குப் போக ஒரு வழி சொல்," என்றார்.

மீனவன், "எம்பெருமானே, தங்கள் காலை இந்த நதிநீரில் அலம்பி விடுங்கள். கல்லைப் பெண்ணாக்குகிற அந்த மருந்து கரைந்து விடும். பிறகு ஏற்றிக் கொள்வேன்," என்றார். இராமர் தண்ணீரில் கால் அலம்பச் சென்றார். மீனவன் ஐயனே! "கால்மீது கால்வைத்து தேய்க்கக் கூடாது" என்பதைத் தாங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள். கால் அலம்பும் பணியை எனக்குக் கொடுங்கள். நன்றாகத் தேய்த்து அலம்பி விடுவேன்," என்றான். இராமர், "அலம்பிக் கொள்," என்றார். மீனவன் செப்புத்தாம்பாளத்தில் இராமனின் திருவடியை வைத்து நதிநீரை முகந்து பெருமான் திருவடியில் அபிஷேகம் செய்து - மலர்களால் அர்ச்சனை செய்து அழுதுதொழுது பாடினான். ஆடினான் - பாதபூசை செய்த நீரைப் பருகினான். "ராமா, ராமா," என்று பாடினான். "ரகுவீரா-ராமச்சந்திரப்பிரபோ! உன்பாதபூசைக்கு - பாரத்வாஜர்- சரபங்கர் தண்டக வனத்துத் தவமுனிவர்கள் முதலியவர்கள் பலகாலம் தவம் செய்து ஏங்கிக் கிடக்க தவம் செய்யாத இந்த ஏழைமீனவனுக்கு பாதபூசை முதன் முதலாகச் செய்யக் கிடைத்ததே! நான் என்ன பாய்க்கியம் செய்தேன்," என்று ஆனந்த வெள்ளத்தில் அழுந்தினான். இராமர் தம்பியைப்பார்த்து, "தம்பி, இவன் பரமபக்தன். என் பாத பூசை செய்வதற்காகத்தான் என்னை ஓடத்தில் ஏற்ற மறுத்தான்," என்று கூறினார்.

மூவரும் அந்த ஓடத்தில் ஏறினார்கள். மீனவன் இராமநாமத்தைச் சொல்லி ஓடப்பாடல் பாடி அம்மூவரையும் கரை சேர்த்தான். ஓடத்தை விட்டு இராமர் இறங்கியவுடன் தமது திருவிரலில் அணிந்திருந்த நவரத்தின மோதிரத்தைக் கொடுக்க வந்தார். மீனவன், "எம்பெருமானே! நீர் பெரிய ஓடக்காரன். நான் சிறிய ஓடக்காரன். ஒரு தொழிலாளியிடம் மற்றொரு தொழிலாளி இனாம் வாங்கக் கூடாது," என்றான். இதைக் கேட்ட இலட்சுமணர், "என்ன என் அண்ணா ஓடக்காரனா?" என்று கோபித்தார். மீனவன், "ரகுவீரா, தாங்கள் பிறவியாகிய நதியில் விழுந்து தத்தளிக்கின்ற ஆன்மாக்களை முக்திக்கரையில் சேர்க்கிற பெரிய ஓடக்காரன். அடியேன் இந்த சிறிய ஆற்றில் ஓடும் விடுபவன். இப்பொழுது நான் தங்களிடம் பரிசுவாங்கினால் தாங்கள் என்னைப் பிறவிக் கடலிலிருந்து முக்திக்கரை சேர்க்கும் போது நான் தங்கட்கு பரிசுதர வேண்டும். இப்போது நான் இனாமாகத் தொண்டு செய்தால்தானே அப்போதுதாங்கள் எனக்கு உதவி செய்வீர்கள்," என்றான்.

அந்த மீனவனின் அன்பையும், பக்தியையும் கண்டு மூவரும் தேவரும் வியந்து பூ மழை பொழிந்தார்களாம். எனவே நாமும் எங்குமீது பக்தி செய்தால் என்றாவது ஒருநாள் பாதபூசை செய்ய சந்தர்ப்பம் வரும். அப்போது அப்பேற்றினால் நாமும் பிறவிப் பெருங்கடலை கடப்போம். பக்தி செய்தால் மட்டும் பலன் கிடைக்கும். பக்தியினால் பாதபூசை - சிவபூசையே! எனவே நாமும் எங்குருவுக்கு பக்தி செய்து - பாதபூசை செய்து முத்தி பெறுவோமாக.

"முக்திக்கு வழி பக்தி"

கதை படித்து முடிந்ததும் பொன்மொழிகளைப் பார்ப்போம். மனப்பாடம் செய்யுங்கள் - எழுதி வையுங்கள்.

1. நல்லவர் நட்பு நாள்தோறும் வளர்ந்து நன்றாகும். தீயவர் நட்பு அங்ஙனம் ஆகாது.
2. நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை. - மூதுரை.
3. உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே- கன்பூஷயஸ்
4. பகல் உள்ளது சூரிய அஸ்தமனம் வரை. இரவு உள்ளது சூரியோதயம் வரை. இன்பம் துன்பத்தை உண்டாக்குகிறது. துன்பம் இன்பத்தை உண்டாக்குகிறது - அனுகீதை
5. பழங்கள் நிறைந்த மரம் எப்போதும் கனத்தினால் தாழ்ந்து தொங்கும். நீ மேன்மையடைய விரும்பினால் பெரியோரிடம் பணிவாய் இரு! - பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர்

கவிதை:

குழந்தைக்கும் கதைகள் சொல்வார்
கோதைக்கும் நீதி வைப்பார்
கிழவர்க்கும் ஞானம் காட்டி
கீதைக்கும் உரைகள் செய்வார்
விழுந்தோர்க்கும் கைகள் நீட்ட
வியத்தகும் அமைபுக் கண்டார்
தொழுந்தோறும் நினைத்ததற்கான
தூய பேர் பரமஹம்சர்

செல்வி யோகா சர்மா

இலங்கை இந்துப் பேரவை பங்கு பற்றிய சர்வதேச மாநாடுகள்

இலங்கை இந்துப் பேரவை பல சர்வதேச மாநாடுகளில் பங்கு பற்றியது. 1988ல் நேபாளத்திலும், பின் மொரிஷஸ், இந்தியாவின் கொரக் பூர், இந்தோனேஷியாவின் பாலி தீவு, கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற சர்வ சமய மகாநாடு, பிலிப்பீன்ஸின் மனிலா, இத்தாலியாவின் ரோமாபுரி, ரிவாடெல் காடா, அண்மையில் 1995ல் தென் ஆபிரிக்காவில் டேர்பன் நகரிலும் இலங்கை இந்துப் பேரவை பிரதிநிதியாகக் கலந்துகொண்டது.

சர்வதேச மாநாடுகள் பல்வேறு மக்களிடையில் சகோதரத்துவத்தை நிலை நாட்டுவதுடன், 'வாசுதேயவ குடும்பகம்' - உலகம் ஒரு குடும்பம் என்பதையும் உறுதிப்படுத்தி எமது மூதாதையர் கண்ட கனவுகளையும் நிறைவேற்றுகின்றன. உலகின் பல பாகங்களிலிருந்து இந்துக்கள் ஒன்று கூடுவதற்கு இம் மாநாடுகள் ஏதுவாகின்றன. அத்தோடு இந்துக்களுக்கு அன்னிய தாக்குதல்களுக்கு இடம் கொடாதவாறு மனப் பலத்தையும் கொடுக்கின்றன. இந்துக்களின் புராதனமான, கலாசார, ஆன்மீகச் சொத்துக்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கவும் காரணிகளாய் உள்ளன. மேலும் சமயம், தத்துவம், கலை, விஞ்ஞானம், அரசியல் என்ற அம்சங்கள் யாவற்றையும் பிரதிபலிக்கும் இந்து சமயத்தைப் பறைசாற்றுவதோடு, மனிதனைப் பூரணப்படுத்தும் நிலையான இந்து சமய விழுமியங்களையும் உலகிற்கு எடுத்துச் சொல்பவையும் இம் மகாநாடுகளே. இந்து சமயம் உள் பிரச்சினை அல்லது வெளிச் சவால்களால் பாதிக்கப்படாது கோடானு கோடி ஆண்டுகளாக நீடித்திருப்பது சரித்திரம் கண்ட உண்மை. ஒவ்வொரு பிரச்சினையும் சமயத்திற்குக் கூடிய பலனையும் மெருகையும் கொடுத்தது. எச் சந்தர்ப்பத்திற்கும் ஏற்ப அமையும் தன்மை இந்து சமயத்திற்கு உண்டு என்பதே இதற்குக் காரணம். தத்துவங்களடங்கிய இந்து சமயம் கொள்கை கோட்பாடுகளை வாழ்க்கை நடை முறையோடு ஒரு முகப்படுத்துவதால் இவ்வாறு பிரதிபலிக்கிறது. இதில் தான் சர்வதேச மாநாடுகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ஏனெனில் இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் தான் மாறிவரும் உலகத்தில் இந்துக்களின் பங்கு பற்றி ஒரு தீர்மானமான முடிவை எடுக்கக் கூடியதாய் இருக்கும்.

கத்மண்டூவில், உலக இந்து ஒன்றியம் ஒரு மாநாட்டை ஒழுங்கமைத்தது. அங்கு உலகின் பல பகுதிகளிலிருந்து இந்துக்கள் ஒன்று கூடினார்கள். இந்த மகா நாட்டில் தான் சம்பிரதாய பூர்வமாக உலக இந்து ஒன்றியம் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. முன்னை நாள் நேபாளப் பிரதமர் மாண்புமிகு நாகேந்திர பிரசாத் ரிஜால் அவர்கள் தலைவராகவும், கலாநிதி ஜோகேந்திரா ஜா அவர்கள் செயலாளர் நாயகமாகவும், இலங்கை இந்துப் பேரவைத் தலைவர் திரு யோகேந்திரா துரைசுவாமி அவர்கள், தென் தென்கிழக்காசிய நாடுகளின் ஒன்றியத்தின் உப தலைவராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். இலங்கை இந்துப் பேரவையின் பிரதிநிதிகளாக திருவாளர்கள் யோகேந்திரா துரைசுவாமி, வேலாயுத பிள்ளை, நா. நல்லலிங்கம் ஆகியோர் சென்றனர்.

“சமாதானத்திற்கும் சுபீட்சத்திற்கும், இந்துக்களின் ஒருமைப்பாடு” என்பதே இம்மாநாட்டின் கருப்பொருள். சண்டை சச்சரவுகள் நிறைந்த இன்றைய உலகில் இவ்விடயத்தை முன்வைத்து பொருத்தமானதாகும். சாந்தி சமாதானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்து சமயம், ஹிம்சா வாதம் எப்படிப்பட்ட அழிவைக் கொடுக்கும் என்று எடுத்துக்காட்டும். சமாதானத்திற்கும், சாந்திக்கும், ஒற்றுமையே வழிவகுக்கும். ஒற்றுமையை வளர்ப்பதோடு, பாரம்பரிய இந்து சமய கலாசாரங்களையும் பாதுகாத்து இன்றைய இளம் இந்து சமுதாயம் இந்தச் சொத்தை உணர்ந்து பெருமை கொள்ளும் என்பதே இம்மாநாட்டின் முடிபாகும். அத்தோடு, பங்களாதேஷிலும் பிஜித்தீவுகளிலும் வதியும் இந்துக்களின் கவலைக்கிடமான நிலை, ஒடுக்கப்பட்ட நிலை ஆகியவை கவனத்திற் கொள்ளப்பட்ட விஷயங்களாகும்.

உலகிலே ஒரேயொரு இந்து ராஜ்யமான நேபாளத்தின் அரசன், இம்மா நாடு வெற்றிகரமாக நடைபெற உதவிகள் நல்கினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்துக்கள் பெரும்பான்மையினராய் வாழும் மொரிஷஸ் மாநாட்டில், உலக இந்து ஒன்றியத்தின் கிளைச் சங்கங்கள் குறிப்பாக ஆபிரிக்காவிலிருந்து பங்குபற்றின. “உலக இந்துக்கள் ஒன்று கூடி இந்து தர்மத்தை உலகெங்கும் பரப்பக் கையாளும் உபாயங்களை மேற்கொள்வதற்கு மொரிஷஸ் உகந்த நாடாகும்,” என்று உலக இந்து ஒன்றியத்தின் உப தலைவர் திரு தன்டெவ பஹதூர் கூறினார். மதமாற்றத்தைப் பற்றி ஆராய்ந்த போது, இந்துக்கள் ஒன்று சேர்ந்து வசதிகள் குறைந்த இந்துக்களை பராமரிப்பதோடு அவர்களின் மனத்தில் இந்து சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களையும் பதிய வைக்க வேண்டும். ஏனெனில் மதமாற்றத்திற்கு பொருளாதார நிலை மட்டுமன்று காரணம். சமயத்தில் நம்பிக்கையும் அறிவும் இல்லாமையும் ஒரு காரணமாகும். மிக மிக ஏழையாயிருப்பினும் சிலர்கடைசிவரை மதம் மாறமாட்டார்கள் என்னும் கூற்று பிரதிநிதிகளைச் சிந்திக்கச் செய்தது.

உலக இந்து ஒன்றியத்தின் சர்வதேச செயற்குழுக் கூட்டம் இந்தியாவின் உத்தர பிரதேசத்திலுள்ள கொரக்பூர் நகரத்தில் நடைபெற்றது. உபதலைவர் என்ற முறையில் திரு யோகேந்திரா துரைசுவாமி இக் கூட்டத்திற்குச் சமூகமளித்தார்.

பல்வேறு பாகங்களில் வாழும் இந்துக்களின் பிரச்சனைகளைப் பற்றிக் கலந்துரையாடி, இப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க வழிவகைகளும் உத்தேசிக்கப்பட்டன. வறிய இந்துக்கள் பராமரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை இம்மாநாடும் வலியுறுத்தியது. இவ்வாறு செய்தால், மதமாற்றத்தைத் தவிர்க்கலாம் என்று கொரக்பூர் இந்து அமைப்புகள் வலியுறுத்தித் தாம்கையாளும் நீண்ட காலத் திட்டத்தை உதாரணங் காட்டி விளக்கின. இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ ஆதிக்கம் நிறைந்த வடகீழ் எல்லைப் பாகங்களிலிருந்து இளம் இந்துக் குழந்தைகளைக் கொரக்பூர் நகரத்திற்குச் வரவழைத்து, இந்து பராமரிப்பில் வளர்த்து இந்துச் சூழலில் கல்வி கற்பிகிறார்கள். திரும்பவும் தத்தம் பகுதிகளுக்குச் செல்ல ஒரு போதும் இவர்கள் மதம் மாறமாட்டார்கள் என்ற திட நம்பிக்கையுடன் இந்து அமைப்புகள் நடாத்தும் பாடசாலைகளுக்குப் பிரதிநிதிகள் சென்று பார்வையிட்டனர். இப்பாடசாலைகளில் பாடத்திட்டத்தில் தியானம், யோகம், பஜன், ஜபம் ஆகிய அம்சங்களும் சேர்க்கப்படுவதைப் பிரதிநிதிகள் அறிந்தனர்.

மகாந்த அவைத்தியநாத் என்ற பெரியவரையும் ஏனையோரையும் பிரதிநிதிகள் சந்தித்து இந்து நலன் புரித் திட்டங்களையும் பற்றிக் கலந்துரையாடினார்கள்.

1993ம் ஆண்டு, ஆடி மாதத்தில் பிலிப்பீன்ஸ் தலைநகரமாகிய மனிலாவில் நடந்த ஆசிய பிராந்தியத்தின் சமய சமாதான சம்மேளனத்தில் இலங்கை இந்துப் பேரவைத் தலைவர் பங்கு பற்றினார். இவர் அம்மாநாட்டில் ஒரு பிரேரணையை முன்வைத்தார். அதாவது இலங்கையின் இனப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காணும் முகமாக நேபாளம், ஜப்பான், தாய்லாந்து நாடுகளிலிருந்து பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட ஒரு குழு அனுப்பப்பட வேண்டும் என்றும், அவர்கள் இரு தரப்பினரையும் பேச்சு வார்த்தையில் ஈடுபடச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார்.

1993ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதத்தில் இராமகிருஷ்ண மிஷன் கலாசார நிறுவகம் சுவாமி விவேகானந்தாவின் சரித்திரப் புகழ் பெற்ற சிக்காகோ சொற்பொழிவு ஞாபகார்த்த நூற்றாண்டு விழாவினைச் சர்வதேச சமய மகாநாடாகக் கொண்டாடியது. “சுவாமி விவேகானந்தாவின் சமாதான தத்துவம் - எதிர்பார்ப்புகள் பிரச்சனைகள்” என்பதே இம்மாநாட்டின் கருப்பொருள். இந்த விடயத்தை மையமாக வைத்துப் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து வருகை தந்த அறிஞர்கள் அரிய சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினர். இப்பேருரைகளில் சனாதன தர்மத்தோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கும் சுவாமி அவர்களின் சாந்திசமாதான சிந்தனைகள் பிரதிபலித்தன. கல்கத்தாவிலுள்ள நேதாஜி மண்டபத்தில் நடந்த இவ்விழா விற்கு சுவாமி விவேகானந்தரை நேசிப்பவர்களும் போற்றிவருபவர்களும், ஏறக்குறைய பன்னிராயிரம் மக்கள் சமூகந்தந்தனர்.

இலங்கையிலிருந்து தொண்ணூறு பிரதிநிதிகள் சென்றிருந்தனர். நான்கு பேர்கள் உரையாற்றினார்கள். “வேற்றுமையில் ஒற்றுமை” என்னும் விடயம் பற்றி கௌரவ தேவராஜ் அவர்களும், மாநாட்டின் கருப்பொருளை மையமாக வைத்து பௌத்த கருத்தைப் பற்றி வணக்கத்துக்குரிய வஜிரராம தேரோ அவர்களும், “சுவாமி விவேகானந்தர் இன்றைய மகாத்மா” என்னும் பொருள் பற்றி இலங்கை இந்துப் பேரவையின் தலைவர் திரு யோகேந்திரா துரைசுவாமி அவர்களும், “சுவாமி விவேகானந்தரின் கல்வித்தத்துவத்தின் சமாதான சிந்தனைகள்,” என்னும் பொருள் பற்றி சைவமங்கையர் கழகத் தலைவியும் உரைகள் நிகழ்த்தினார்கள்.

இம் மாநாடு சாந்தி சமாதானம் ஒருமைப்பாடு என்னும் உயர் எண்ணங்களை உறுதிப்படுத்துவதோடு சுவாமி அவர்களுக்கு சமுதாயம் செய்யும் நன்றிக் கடனாகவும் கருதப்படுகிறது.

இத்தாலியிலுள்ள ரோமாபுரியிலும், ரிவாடெல் காடாவிலும் உலக சமய சமாதான சம்மேளனம் 1995ம் ஆண்டு ஆடி மாதத்தில் நடைபெற்ற பொழுது, இலங்கை இந்துப் பேரவையின் தலைவர் பங்கு பற்றினார்.

1995ம் ஆண்டு தென்னாபிரிக்காவிலுள்ள இந்துக்கள் உலக இந்து மாநாட்டை டேர்பன் நகரில் மேளதாளங்களுடன் நடத்தினர். பல்வேறு வாழ்க்கை முறைகளையும் மொழிகளையும் கொண்ட பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட பிரதிநிதிகள் இவ்விழாவில் ஒரு முகமாக நின்று பங்கு பற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்து சமயமே எல்லோரையும் இணைக்கும் இழையாக விளங்கியது. “இந்து சமயமே 21ம் நூற்றாண்டிற்கு எதிர்பார்ப்பு” என்ற கருப்பொருளை மையமாகக் கொண்ட இந்த மாநாட்டில் சனாதன தர்மத்தின் தத்துவங்களையும் உட்பொருள்களையும் நன்கு சிந்

(13ஆம் பக்கம் பார்க்க)

“கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள்” நூல் வெளியீட்டு விழா

சந்தனா நல்லலிங்கம்

இந்துப் பேரவை கடந்த பத்து ஆண்டுகளாகப் பல்வகைப்பட்ட சமய சம்பந்தமான பணிகளை ஆற்றி வருவதை நாம் அறிவோம். அவற்றுட் குறிப்பாக ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள் என்ற நூல் வெளியீட்டை எங்கே நடத்தலாம்? எனச் சிந்தித்த நான் ஈற்றில் முருகப் பெருமானின் திருக்கோயில் மண்டபம் ஒன்றில் நடத்தலாம் எனத்தீர்மானித்தேன்.

‘முருகன் கோயில்கள் சமீபமாக இல்லை’ இரவானால் வீடு திரும்புவது கஷ்டம்’ ‘ஆசனங்கள் இல்லை ஆகையால் நெடுநேரம் உட்கார்ந்திருப்பது கஷ்டம்’ என்று நண்பர் பலர் தம் உள்ளக் கிடக்கைகளை வெளிப்படுத்தினர். எனவே என் எண்ணத்தை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று.

பாடசாலை மண்டபமொன்றில் வைக்கலாம் எனச் சிந்தனை செய்தேன். என் கணவர் இலங்கை இந்துப்பேரவையிற் கடந்த பத்து ஆண்டுகளாக அங்கத்தவராக உள்ளார். சைவமங்கையர் கழக மண்டபத்தில் பேரவையின் ஆதரவின் கீழ் சமய சம்பந்தமான நூல் வெளியீட்டிற்குத் தலைவர் கலாநிதி சண்முக சுந்தரத்திடம் அனுமதி பெறுதல் வேண்டி அவரை அணுகினேன். ஒரு வாரமே புத்தக வெளியீட்டிற்கு உள்ளது. 23-09-95ல் அவரிடம் அனுமதி கேட்டேன். அவரும் நன்மனத்தினராய் மண்டபமும் உதவித் தலைமை வகித்து நடத்தச் சம்மதமும் தெரிவித்தார். ஆனால் இரண்டு மூன்று தினங்களுள் அவர் சுகவீனமுற்றமையால் ஸதாபக தலைவரான திரு யோகேந்திரா துரைசுவாமி அவர்களே தலைமைவகித்தார்.

காலை 8.30 தொடக்கம் 12.30 வரை மண்டபத்தில் சிவயோக சுவாமிகளின் குருபூசை நடைபெற்றது. பிற்பகல் நடைபெறவிருக்கும் கதிர்காமப் பிரபந்த நூல் வெளியீட்டிற்காக மண்டபத்தில் ஏற்றபடி ஆயத்தங்களைச் செய்தோம். கழகத்துப் பொறுப்பாளர்களும் திரு ஆ. அரசரத்தினம் வியாலர் கல்யாணசுந்தரம் இவர்களும் பக்கத் துணையாக நின்று உதவினர்.

பிற்பகல் 5 மணியளவில் கழகத்துச் சங்கீத ஆசிரியை திருமதி விநாயக தேவராசா அவர்கள் தேவாரப் பண்ணிசைக்க சுவாமி ஆத்மகணா

(1ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி) நினைவுச்....

அதோடு யாழ் மாவட்ட மங்கையர் கழகத்தோடு இணைந்து ஐம்பது கிராமங்களிற்கு மேலாக உறவினரோடு தங்கியிருந்த நூற்றுக்கணக்கான அகதிகளுக்கு உதவி செய்தனர். இருநூறு குடும்பங்களைக் கொண்ட ஒரு அகதி முகாமைப் பண்ணையில் நடத்தி பராமரித்தனர். இதுவே இந்துக்களால் நடத்தப்பட்ட முதல் முகாம். அதனால் பல பிரச்சனைகளை அவர்கள் எதிர் நோக்கினர். சில இந்துக்கள் உதவி செய்யாது பிரச்சனைகளைக் கிளப்பி, ஏன் கத்தோலிக்கரும் கிறிஸ்தவரும் இவற்றை நடத்த விடலாமே என்றும் இகழ்ந்தனர். ஆனால் யாவரும் ஒன்று சேர்ந்து இயங்கினர். சைவ சித்தாந்த திருச்சபை அவர்களுக்கு உதவி செய்தது. வெளிநாட்டு உதவியோடு விஷ்வ இந்து பரிசாத் உருத்திரபுரத்தில் ஐம்பது வீடுகளைக் கட்டி ஐம்பது அகதிக் குடும்பங்களுக்கு அன்பளிப்பு செய்தது.

1984ம் ஆண்டில் ஜனாதிபதி ஜே. ஆர் ஜயவர்தன அவர்கள் சர்வகட்சி மகாநாடு ஒன்றினை ஒழுங்கு செய்தார். இம்மகாநாட்டிற்கு அரசியல் கட்சிகளுடன் சமய பிரதிநிதிகளையும் அழைத்தார். ஆனால் இந்துக்கள் அழைக்கப்படவில்லை. இதனை உணர்ந்த விஷ்வ இந்து பரிஷாத் ஜனாதிபதியுடன் தொடர்பு கொண்டு இந்துக்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றுக் கொடுத்து, மகாநாட்டில் பங்குபற்றியது.

1985ம் ஆண்டில் ‘கோயில் சட்டம்’ பற்றிய கலந்துரையாடல் நடைபெற்றபோது, கோயில் தர்மகர்த்தாக்கள் பரிஷாத்தை அணுகி இப்பிரச்சனை சம்பந்தமாக ஒரு இந்து சங்கமும் செயற்படவில்லை என்று முறையிட்டனர். அப்போது பரிஷாத் இந்துக்கள் இந்து சங்கங்கள் கோயில் தர்மகர்த்தாக்கள் ஆகியோரைக் கூட்டி இவ்விடயத்தின் எல்லா அம்சங்களையும் ஆய்ந்து இதற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுப்பது எனவும், அரசாங்கத்தை இதனைக் கைவிடக்கேட்பதென்றும் ஒரு பிரேரணையைக் கொண்டு வந்தது.

இதன் முடிவில் அன்றைய தினம் 9.2.95 அன்று கூடியிருந்தோர் சேர்ந்து இந்து சங்கங்களின் ஒன்றியம் என ஒரு அமைப்பினை உருவாக்கினர். இதுவே இன்று இலங்கை இந்துப் பேரவையாக இயங்கிச் சங்கவமைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவேடு செய்யப்பட்டது.

முக்கியமான கட்டத்தை அடைந்து விட்டோம் தொடர்ந்தும் நாம் ஒருங்கிணைந்து அடுத்த கட்டத்தை நோக்கிச் செல்வோம்.

என்தா அவர்கள் ஆசி உரை கூற சைவாசாரப் பொலிவுடன் திரு யோகேந்திரா துரைசாமி அவர்களின் தலைமையில் விழா ஆரம்பமானது. ‘அருள் மொழி அரசி’ வசந்தா வைத்தியநாதன், சட்டத்தரணி வி. சிவகுருநாதன், தமிழ்நாட்டில் இருந்து வருகை தந்த திரு எஸ். சந்திரசேகரன், மொரிஷஸ் நாட்டுத் துதுவர் திரு தெ. ஈஸ்வரன் ஆகியோர் நூல் ஆக்கம் பற்றியும், அதன் சிறப்புப் பற்றியும் பேசினார்கள். காலத்தால் முந்தியவையும், அழிந்து போகும் நிலையிலுள்ளவையுமான கதிர்காமப் பிரபந்தங்கள் பல நூலில் இடம் பெற்றிருந்தமையைப் பேச்சாளர்கள் எல்லோரும் பாராட்டினார்கள். தென்னிந்திய கட்டடக்கலையில் ஆகமமுறைப்படி கோயில் இல்லாத கதிர்காமத் தலம் இத்தனை சக்தி வாய்ந்ததா? என வியந்து நின்றார், திரு எஸ். சந்திரசேகரன்.

சைவமங்கையர் கழக மாணவியர் ‘கதிரைமைலைப் பள்ளி’ நூலிற் சுவையான பாடல்களைத் திருமதி விநாயகதேவராஜாவின் நெறிப்படுத்தலோடு பாடிச் சபையோரை மகிழ்வித்தனர். விழாவிற்கு வருகை தந்து சிறப்பித்த கல்விமான்கள் அனைவரும் நூற் பிரதிகளை வாங்கினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஈற்றில் திருமதி விநாயகதேவராஜாவின் தேவாரப் பாடலுடன் விழா இனிதே நிறைவேறியது.

“காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்

ஞாலத்தில் மாணப் பெரிது”

என்பதற்கேற்ப மிகக் குறுகிய கால ஏற்பாட்டின் போது மண்டபத்தை உதவிப் பேரவை உறுப்பினர்கள் ஒத்துழைப்பும் நல்கினர்.

இப்படி எத்தனையோ நற்பணிகள் இனியும் தொடர்ந்து இயற்றி இந்து மக்களுக்கு உதவிபுரியும் இப்பேரவை என்பதில் ஐயமில்லை.

சந்தனா நல்லலிங்கம்

“திருப்பொற்சுண்ணம் தெய்வீகமானது,”

சென்ற இதழில் திருப் பொற்சுண்ணம் ஏன் பாடப்படுகிறது என்ற கட்டுரையில், “கலைவாணி எழுதியதாவது” என்று பிழையாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. திரு டி.எஸ். நடராஜா அவர்கள் தான் அந்த கட்டுரையில் கருத்தை வழங்கியுள்ளார் என்பதனை வாசகர்களுக்கு இச்சஞ்சிகையில் அறியத் தருகின்றோம்.

இதோ ஆரைப்பற்றையிலிருந்து இரா. யசோதரன் அவர்கள் “திருப்பொற்சுண்ணம் தெய்வீகமானது,” என்று கருத்து வழங்குகிறார்.

இறைவனைத் தலைமகனாகக் கொண்டு தம்மைத் தலைவியாக பாவனாம்சம் செய்து தலைமகன் வரவை நினைந்து அவன் மஞ்சனம் ஆடற் பொருட்டு காதல் மகளிரால் இடித்த பொடியே சுண்ணம் ஆகும். தில்லையம்பலச் சிவனின் தீர்த்தம் ஆடும் பொருட்டு பாடப்பட்டதே திருப்பொற்சுண்ணமாகும். இப்பாடலில் ஆன்மா இறைவனை வியந்து ஆனந்த மனோலயப்பட்டு அவன் (இறைவன்) திருமுழுக்காடற் பொருட்டுப் பாடப்பட்டதே திருப்பொற்சுண்ணமாகும். அவ்வகையில் ஆன்மாக்களின் மலபந்த வினைகளைக் களைந்து இறைவன் தீர்த்தமாலுடன் ஆன்மாவும் ஒன்று கலந்து பரமானந்தப் பேற்றைப் பெறுவதே இதன் உள்ளீடான நோக்கு ஆகும். இதன் தாற்பரியம் விளங்காதவர்கள் இறந்த பிணக்கிரியையில் பாடுவதில் எவ்வித பயனும் இல்லை. பாடவும் கூடாது. இது அமங்கலப் பாட்டு அல்ல. தெய்வாம்சமான ஒரு பாடற் பகுதியாகும். திரு என்னும் அடை இறைவனைக் குறிக்க வந்தமையால் அந்தச் சுண்ணம் இறைவனுக்குரியது என்பதே அதன் அடைமொழி விளக்கமாகும். ‘மங்கல முழுக்காடற் பொருட்டு சிவனுடைய தீர்த்தமால் சிறப்பினை பக்தி ரசனை கொண்டு தன்னை மறந்து பாடிய திருப் பொற்சுண்ணம் முதலும் முடிபும் இல்லாத இறைவனுக்கு திருமுழுக்காடும் பொருட்டு சுண்ணம் இடிப்போமாக என்று பொற்சுண்ணப்படால் வலியுறுத்திக் காட்டுவதை நாம் அறிய முடியும். ஆனால் இது ஒரு மங்கல கரமான பாடலே தவிர அமங்கலப் பாடல் அல்ல என்பது தெளிந்த முடிபாகும். போதிய சமய அறிவு இன்மை காரணத்தால் இதனை அமங்கலமென அறியாதார் செய்த தவறாகும். இந்தவகையில் திருப் பொற்சுண்ணம் ஆலயங்களில் நடைபெறும் தீர்த்த உற்சவ வேளையில் இறைவன் தீர்த்தம் ஆடச் செல்லும் முன்பாக இடிக்கின்ற மூலிகைப் பொருளே திருப் பொற்சுண்ணமாகும்.

ஆலயங்களில் மகோற்சவம் நடைபெற்று தீர்த்த உற்சவ காலத்தில் கண்டிப்பாகப் பாடவேண்டியது திருப் பொற்சுண்ணமாகும். இந்த வகையில் எனது அபிப்பிராயம் இது ஒரு தெய்வாம்சமான பாடலாகும். சிவனை வியந்து மகிழ்ச்சி கொண்டு ஆனந்தப்படப் பாடிய பாடல் திருப் பொற்சுண்ணமாகும். இது ஒரு மங்களகரமான பாடல் என்றே வலியுறுத்த முடியும். இதனை அமங்கலம் என ஒதுக்க வேண்டியதில்லை. ஆலயங்களில் ஒதுக்கியது. தெய்வீகமானது.

சுபம்

சில கிளைச் சங்க அறிக்கைகளை வழங்குகின்றோம்

கிழக்கில் சைவப்பணியும், சமூகப்பணியும் புரியும் மட்டக்களப்பு இந்து இளைஞர் மன்றம்

சீவசேவையே சிவ சேவையெனக் கொண்டு மட்டக்களப்பு, அம் பாரை மாவட்டங்களில் அரும் பணியாற்றிவரும் இந்து இளைஞர் மன்றம் இந்து சமய அபிவிருத்தி, சமூகசேவை, கல்விஅபிவிருத்தி என்ற நோக்கங்களைக் கொண்டு சைவப்பெருமக்களால் 1968ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 27ஆவது வயதை அடைந்திருக்கும் இம்மன்றம் தனது இலட்சியங்களைப் பூரணமாக நிறைவேற்றி வாலிபமுறுக்குடன் தனது பணியைத் தொடர்கிறது.

இம் மன்றம் நிலைத்த சேவை செய்ய ஒரு நிரந்தரக் கட்டிடம் அவசியமென்பதை ஆரம்பத்திலேயே உணர்ந்தது. இதற்கான வரைபடத்தைத் தயாரித்து நகரசபையிடம் வாடகைக்குப் பெற்ற நிலத்தில் கட்டிடப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பணிகள் 1978ல் வீசிய புயலினால் சிதைந்த போதும் மன்றம் தளராது கட்டிடப்பணியைத் தொடர்ந்து 18 இலட்ச ரூபாய் செலவில் சகல வேலைகளும் முடிவுற்றன. இக்கட்டிடம் 10 சாதாரண அறைகளையும், 2 வசதிமிக்க அறைகளையும் சமயப் பெரியார்கள் தங்கக்கூடிய பெரிய அறைகளையும், ஒரு மகாமண்டபத்தையும், ஒரு பிரார்த்தனை மண்டபத்தையும் கொண்டது. நல்ல காற்று வீசும் சூழ்நிலையில் அமைந்தது.

இப்பாரிய பணியை முடித்து மன்றம் குதுகலமாகத் திறப்புவிழாக் கொண்டாட இருந்த வேளையில் இராணுவம் எங்கள் கட்டிடத்தில் புகுந்து கொண்டது, அது தொடர்ந்தும் அங்குதானிருக்கிறது.

1985முதல் இப்பகுதிமக்கள் பெருஞ் சோதனையை எதிர் நோக்க வேண்டியிருந்தது. இளைஞர்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டனர். காரை தீவு, அக்கரைப்பற்று முதலிய இடங்களிலுள்ள தமிழர்களின் வீடுகள் தாக்கப்பட்டன. இந்த நிலையில் மட்ட/இந்து இளைஞர் மன்றம் சமூக சேவையை பெருமளவில் மேற்கொள்ளத் தொடங்கியது. ஹாவாய் சைவசித்தாந்த திருச்சபையின் இலங்கைப் பிரதிநிதி டாக்டர் எஸ். சண்முக சுந்தரனார் மூலம் கிடைத்த உதவிகளைக் கொண்டு அக்கரைப்பற்று மக்களுக்கு உதவினோம். மண்முனை மேற்பகுதியில் வாழும் விதைவைகளுக்கும் உதவி வழங்கினோம்.

பின் பலவகையில் கிடைத்த உதவிகளைக் கொண்டு மக்களுக்கு உணவு, உடை, வீடு தொழில் வாய்ப்புகளை வழங்கியுள்ளது. இதுவரை ஒரு கோடி ரூபா பெறுமதியான உதவிகள் மட்டக்களப்பு, அம்பாரை மாவட்டங்களில் வழங்கியுள்ளது. வெளிநாட்டு நிதி உதவியுடன் நாவற் குடாவில் 50, களுவாஞ்சிக்குடி 70, கல்முனை 70, பொத்துவில் இன்பெக்டர் ஏற்றம் 55, பணமை 16 ஆக 261 வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க உதவியது. இவற்றில் கல்முனைப் பகுதியில் கட்டப்பட்ட வீடுகளுக்கு இலங்கை இந்துப் பேரவை வெளிநாட்டு நிதி உதவியைப் பெற்றுக்கொடுத்தது.

கலவரங்களினால் தங்கள் இல்லங்களை விட்டோடி வந்த அனாதைகளுக்கு உடைகளை வழங்குவதில் இம்மன்றம் ஆற்றிய பணி ஈடு இணையற்றது. 1990ல் பொத்துவில் ஏற்றத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் தாக்கப்பட்ட போது அவர்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள கோமாரியில் தஞ்சம் புகுந்தனர். அவர்களுக்கு ரூபா 1,11, 224/= பெறுமதியான உடைகளை வழங்கினோம். வீரமுனையிலிருந்து குடிபெயர்ந்த 1027 குடும்பங்கள் தம்பிலுவில்லில் தஞ்சம் புகுந்தன. இவர்களுக்கு விஸ்வ ஹிந்துபரிசுத்தின் இலங்கைக் கிளை வழங்கிய 4,80,000/= ரூபா பெறுமதியான உடைகளை வழங்கினோம். இராணுவத்தின் கொடுமைக்குள்ளாகி விநாயகபுரம் பகுதியில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு 72008/= பெறுமதியான உடைகளை வழங்கிற்று.

ஆனைபந்தியில் இருமுறை அகதி முகாம்களை நடத்தி வன்செயல்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உணவும் உறைவிடமும் வழங்கி ஆறுதலளித்தது.

1990 ஜூனில் இராணுவம் புகுந்த போது மட்டக்களப்பு முழுவதும் பயங்கரமும், உணவுத் தட்டுப்பாடும் நிலவியது. இவ்வேளையில் கொழும்பு வந்து இலங்கை இந்துப் பேரவைத் தலைவரும் சுவாமிஜீவனானந்தா அவர்களும் பெற்றுதலிய மூன்று இலட்சத்துக்கும் மேலான பெறுமதியுள்ள உணவுப் பொருள்களைப் பெற்று வந்து, உணவுத்தட்டுப்பாடுள்ள பகுதிகளைத்திற்கும் அரசாங்க அதிபரின் வழிகாட்டலின் படி வழங்கிப் பசிப்பிணி ஏற்படாது தடுத்தது.

சமீபகாலத்தில் பல தாய், தந்தையர் நாட்டில் நடக்கும் வன்செயல் காரணமாக உயிரிழந்தனர். இதனால் அனாதைகளான குழந்தைகளைப் பராமரிக்க அனாதைகள் இல்லம் அமைப்பதன் அவசியத்தை மன்றம்

உணர்ந்தது. தம்பிலுவில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருகுலம் கட்டிடம் அமைக்க நிதி சேர்த்துதவி அங்கு ஒரு அனாதை இல்லத்தை ஆரம்பித்து நடத்த வைத்தது. பின்னர் அக்கரைப்பற்றில் ஒரு அனாதை இல்லம் அமைக்க எடுத்த முயற்சிகளினால் விபுலானந்தர் அனாதை இல்லம் தோன்றிப் பணிபுரிகின்றது.

மங்கையக்கரசியார் இல்லம், களுதாவளை திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் குருகுலம், சந்திவெளி மாணிக்கவாசகர் குருகுலம், வாழைச் சேனை சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குருகுலம், திருப்பமுகாமம் விபுலானந்தா சிறுவர் இல்லம், சிற்றாண்டி சுவாமி நடராஜானந்தர் இல்லம் ஆகியவற்றுக்கும் வேண்டிய உதவிகளை வழங்கிவருகிறது.

இவைகளுடன் கலவரத்தில் கருவிகளை இழந்தவர்களுக்கு கருவிகளை வாங்கவும் சிறு தொழில்களை நடத்த முற்பட்டவர்களுக்கும் நிதி உதவி வழங்கியது.

இப்போது பைசிக்கிள் திருத்தப் பயிற்சி, மேசன் பயிற்சி ஆகிய வற்றை நடத்தத் திட்டமிட்டமிட்டு வருகிறது.

மன்றம் சமயப்பணிகளைத் தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. நால்வர் குருபூஜைகளையும், குருபூர்ணிமாவையும், சுவாமி விபுலானந்தர், ஸ்ரீ லக்ஷ் ஆறுமுகநாவலர் குருபூஜைகளையும் நவராத்திரி விழாவையும் சிறப்பாக நடத்துகிறது. எங்கள் கட்டிடத்தை இழந்தபின் கோயில்கள் தோறும் சென்று நால்வர் குருபூஜைகளையும் கொண்டாடுகிறது.

சைவசமய அறிவை வளர்க்கும் முகமாக ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரின் முதலாம் சைவவினாவிடையை அச்சிட்டு இலவசமாக வழங்கியது. சைவப்புலவர் தா. அருணாசல தேசிகமணி அவர்கள் எழுதிய "சைவசமய சிந்தாமணி" என்ற நூலை அச்சிட்டு விற்பனை செய்தது.

மாணவரிடையே ஆங்கில அறிவை வளர்க்கும் நோக்கமாக மட்டக்களப்பு, களுவாஞ்சிக்குடி, வாழைச்சேனை ஆகிய இடங்களில் வளர்ந்த மாணவர்களுக்கான ஆங்கில வகுப்புகளை நடத்துகிறது. இதற்கான நிதி உதவியைக் கனடிய அபிவிருத்தி நிதியும் வழங்குகிறது.

மன்றத்துக்கு வேண்டிய உதவியை கொடிவாரம் மூலமும், கிழக்கிலங்கைப்புனர் வாழ்வுக் கழகம், நொராட் நிறுவனம் முதலியவற்றிலிருந்து பெறுகிறது.

"நங்கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்கடன் அடியேனையும் தாங்குதல்
என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே,"

என்ற அப்பர் வாக்கிற்கினங்கத் தொண்டு ஒன்றினையே குறிக்க கோளாகக் கொண்டு இம்மன்றம் இயங்கிவருகிறது.

மட்டக்களப்பு இந்து இளைஞர் மன்றம் அனாதை இல்லங்களுக்கு வழங்கிய உதவி

1. தம்பிலுவில் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருகுலம் - ரூபா 59279.00
2. மட்டக்களப்பு மங்கையக்கரசியார் இல்லம் - ரூபா 35,740.00
3. களுதாவளை திருஞானசம்பந்தர் இல்லம் - ரூபா 25,000.00
4. சந்திவெளி மாணிக்கவாசகர் சிறுவர் இல்லம் - ரூபா 34,660.00
5. வாழைச்சேனை சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இல்லம் - ரூபா 40,500.00
6. திருப்பமுகாமம் விபுலானந்தர் அனாதை இல்லம் - ரூபா 14,000.00
7. அக்கரைப்பற்று விபுலானந்தர் அனாதை இல்லம் - ரூபா 10,600.00
8. சிற்றாண்டி சுவாமி நடராஜானந்தா சிறுவர் இல்லம் - ரூபா 4,500.00

ம. சிவநேசராசா, தலைவர்.

வாக்குண்டாம்

தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே; திரு அற்ற தியார்சொல் கேட்பதுவும் தீதே - தீயார் குணங்க ளுரைப்பதுவும் தீதே; அவரோ (டு) இணங்கி யிருப்பதுவுந் தீது.

தீயகுணம் தீயசெயலுடையவர்களைக் கண்ணால் காண்பதும் தீதான செயலாகும்; மேன்மையில்லாத தீயவர்கள் கூறும் தீயசொற்களைக் காதால் கேட்பதும் தீதான செயலாகும்; தீயவர்களுடைய தீய குணங்களை வாயால் உரையாடுவதும் தீதான செயலாகும்; தீயவர்களோடு நட்புக்கொண்டு சேர்ந்து இருப்பதும் தீதான செயலாகும். அதாவது, தீயாரைக் காண்பதும், அவர் சொற்களைக் கேட்பதும், அவர் குணங்களைப் பேசுவதும், அவரோடு மனமொத்துக் கூடியிருப்பதும், தீயறிவைத்தந்து தீயொழுக்கத்தை உண்டு பண்ணும்.

20.11.1994 நடைப் பெற்ற இலங்கை இந்துப் பேரவையின் ஆண்டுப் பொதுக்கூட்டத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 1993-94 ஆண்டறிக்கை.

இறைவன் திருவருளால் இம்மன்றம் மேலும் ஓராண்டு காலம் இந் நாட்டிலுள்ள இந்து மக்களுக்கும் இந்து மதத்திற்கும் இந்து கலாச்சாரத்திற்கும் நற்பணியாற்றி இவ்வறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சி. எங்கள் அதிகார சபையின் நெருங்கிய ஒத்துழைப்பினாலும், பொது மக்களின் ஊக்கம் மிகுந்த உதவிகளினாலும் எமது பணிகளைத் திறம்படச் செய்க்கூடியதாயிருந்தது. இதில் சம்பந்தப்பட்டவர் அனைவருக்கும் பேரவை நன்றியைத் தெரிவிக்கிறது. தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பல இன்னல்களின் மத்தியில், பரம் பொருளின் கிருபையோடு பல நற்பணிகளை ஆற்றினோம்.

நாட்டின் வடக்குக் கிழக்குப் பகுதிகளில் நடைபெற்ற குண்டு வீச்சுக்கள் முதலிய அனர்த்தங்கள் பற்றி அவ்வப்போது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து இவற்றை இயன்றளவு தடுத்து நிறுத்தவும், வழிபாட்டுத் தலங்கள் அழிக்கப்பட்டால் நஷ்ட ஈடு பெற்றுத் தரவும், வேறு வழிகளில் உதவி செய்யவும் நடவடிக்கை எடுத்தோம். இந்துக்களின் அவலநிலையையும் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி, மக்களுக்கு நிவாரணமளிக்க அரசாங்கம் எடுக்கவேண்டிய முயற்சிகளையும் பகிரங்கமாகப் பத்திரிகை அறிக்கைகள் மூலம் காலத்துக்குக் காலம் வெளியிட்டோம். அவசியம் தோன்றும் போதெல்லாம் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளை நேறிற் கண்டும், அவர்களால் நியமிக்கப்பெற்ற குழுக்களின் முன் தோன்றியும் எங்கள் நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தினோம். இவற்றின் பலனாக சில நன்மைகள் பிறந்தன.

ஆசியப் பிராந்திய உலக சமய சமாதான மகாநாடு (World Conference on Religion and Peace) மனிலா, பிலிப்பீன்ஸில் சென்ற ஆண்டு நடுப்பகுதியில் நடைபெற்றது. இம்மகாநாட்டில் தலைவர் திரு யோகேந்திரா துரைசுவாமி அவர்கள் பங்குபற்றி, எமது தேசிய இனப்பிரச்சனையை தீர்க்க முகமாக இப்பிராந்திய நாடுகளிலிருந்து ஒரு நல்லெண்ணக்குழு இலங்கைக்கு அனுப்பிவைக்குமாறு கேட்ட பிரேரணை ஆமோதிக்கப்பட்டு, ஜப்பான், நேபாலம், தைலாந்து ஆகிய நாடுகளிலிருந்து மூன்று அங்கத்துவ குழுவும் நியமிக்கப்பட்டது.

இலங்கை இந்துப் பேரவை ஆற்றிவரும் மிகச் சிறந்த பணி, 'இந்துக் குரல்' என்னும் இரு மொழிச் சஞ்சிகையை வெளியிடுவதே. இந்து மதத்தின் பெருமை, இந்து மதமும் இந்து மக்களும் இன்றைய காலகட்டத்தில் எதிர்நோக்கும் இன்னல்கள், இவற்றின் விமோசனத்திற்கு மக்களின் ஆலோசனைகள் என்பன போன்றவற்றை உள்ளடக்கிய இதழே இந்துக் குரல். முதல் இதனை ஓர் மாத சஞ்சிகையாகவே தொடங்கினோம். தொடங்கும் பொழுது பல இந்துத் தமிழன்பர்கள் இதன் பொருட்டு ஏராளமான நன்கொடைகள் தந்து உதவினர். ஆனால் நாங்கள் எதிர்பார்த்தளவு வரவேற்பு இருக்கவில்லை. அதனால் ஓராண்டின் பின்னர் இரு திங்கள் ஓரிதழாக வெளியிட முடிவு செய்தோம். இப்பொழுது விற்பனைகள் உயர்ந்து வருகிறதெனினும் எமது இலக்கு மாதமொரு இதழ் என்பதே. இதனை 1995ம் ஆண்டில் எய்தலாமென நம்புகிறோம். இதன்பொருட்டு எங்கள் தமிழ் இந்துக்களாயுள்ள அனைவரும் தாராள சிந்தைகொண்டு முடியுமானவரை எமக்கு ஊக்கமும் உதவியும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றோம். இந்துக்களைப் பாதிக்கும் நானாவித விஷயங்களிலும் உங்கள் கருத்துக்களை எமக்கு தெரிவிக்கலாம். இந்துமத, இந்து கலாச்சார வளர்சிக்கு நாம் யாது செய்தல் வேண்டும் என்பவற்றை விளக்கிக் கட்டுரை எழுதலாம். உங்களுங்கள் பகுதிகளில் இச்சஞ்சிகைக்கு சந்தாகாரர் பெற்றுத்தரலாம். இப்படி பல வழிகளில் இந்துக்குரல் வளர்க்கலாம்.

சிக்காகோ சர்வமத மகாநாட்டில் சுவாமி விவேகானந்தர் பங்குபற்றி அவர் நிகழ்த்திய பேருரையின் நூற்றாண்டு வைபவத்தை ஒட்டி, இராமகிருஷ்ண மிஷன் கலாச்சார நிலையம், கல்கத்தாவில் நடத்திய சர்வமத மகாநாட்டில், எமது பேரவையும் பங்குபற்றியது. தலைவர் அவர்களும், அதிகார சபை உறுப்பினர் சிவானந்தினி துரைசுவாமி அவர்களும் அம்மகாநாட்டில் உரைகள் நிகழ்த்தினர்.

சென்ற ஆண்டில் எங்கள் இந்துப் பேரவை விசேடமாக நாடாத்தி வெற்றியீட்டிய விழா சுவாமி விவேகானந்தரின் சிக்காகோ பேருரையின் நூற்றாண்டு வைபவமாகும். 30.10.93 தினத்தன்று, வெள்ளவத்தை சைவ மங்கையர் கழக மண்டபத்தில் பெருந்திரளான அன்பர்கள் முன்னிலையில் இவ்விழா நடைபெற்றது. மேன்மை தங்கிய உயர்ஸ்தானிகர், ஸ்ரீ நரேஷ்வர் தயாள் அவர்கள் விழாவிற்குத் தலைமை வகித்தார்கள். பல் வேறு நிகழ்ச்சிகளோடு, இராமநாதன் இந்து மகளிர் கல்லூரி மாணவிகள் அன்புடன் உவந்தளித்த இன்னிசைக்கச்சேரியும், சைவ மங்கையர் கழக மாணவிகள் அளித்த நாட்டிய நாடகமும் இடம் பெற்றன. நரேந்திரன் என்னும் சென். தொமஸ் கல்லூரி 16 வயது மாணவர் ஒருவர் சுவாமி

விவேகானந்தரைப் போல் கம்பீரமாக உடையணிந்து சுவாமிகள் சிக்காகோ நகரில் நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஆற்றிய உரையை கம்பீரமாக ஆற்றி, அனைவரையும் வியப்பில் ஆழ்த்தினார். இவ்விழாவின் ஓர் விசேஷ அம்சமாக இந்துக் குரலின் பிரத்தியேக இதழொன்று விழாமண்டபத்தில் வைத்து வெளியிடப்பட்டது.

எமது சிரேஷ்ட உபதலைவர், கலாநிதி சண்முகசுந்தரன் அவர்கள் இவ்வாண்டு முற்பகுதியில் மொரிஷஸ், இங்கிலாந்து ஆகிய தேசங்களுக்கு விஜயம் செய்து, ஆங்காங்கு கூட்டங்களில் இந்துசமயத்தைப்பற்றி உரை நிகழ்த்தி, அதோடு பேரவையின் சஞ்சிகை இந்துக்குரலையும் அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

இவ்வாண்டு ஆடி மாதத்தில், பேரவை, கல்வி அமைச்சருக்கு இந்து மாணவர்கள் எதிர்நோக்கும் குறைபாடுகளைப்பற்றி குறிப்பாக இந்து சமயம் படிப்பிப்பதற்கு ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, பாட புத்தகங்கள் கிரமமாக விநியோகப்படுவதில்லை, மற்ற சமயக் கல்லூரிகளில் படிக்கும் எமது இந்து மாணவர்களின் நிலைமை, கல்வி இலாகாவில் இந்து சமயப் பணிப்பாளர் இல்லை, போன்றவற்றை மகஜர் மூலம் எடுத்துக்காட்டி, உதவிசெய்யுமாறு கேட்டது.

இவ்வாண்டு கார்த்திகை மாத முற்பகுதியில், தலைவர் இத்தாலியாவில் நடந்த உலக சமய சமாதான மகாநாட்டில், இலங்கைவாழ் இந்துக்களின் சார்பில் பங்குபற்றினார். இம்மகாநாட்டிற்கு எண்ணூறு பிரதிநிதிகளும் பார்வையாளர்களும் சமூகநந்தநிருந்தனர். இந்து சமய கோட்பாடுகள் எவ்விதத்தில் சமாதானத்தை உருவாக்கலாம் என்பதைப்பற்றி இம்மகாநாட்டில் தலைவர் எடுத்து விளக்கினார்.

இறுதியாக, சென்ற ஆண்டின் அறிக்கையில் வெளிப்படுத்தியது போலவே இங்கேயும் குறையிரக்க வேண்டியுள்ளது. எங்கள் ஸ்தாபனத்தைப் பயனுள்ள முறையில் கட்டியெழுப்பி நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட பணிகளைச் செவ்வனே செய்வது எங்கள் கடமை. அதிகார சபையில் பொறுப்புக்களைக் கையேற்கும் ஒவ்வொருவரும் அப்பொறுப்புகளை நிறைவேற்றுவதில் கண்ணும் கருத்துமாயிருப்பதோடு, பேரவையின் வளர்சிக்கு என்னென்ன செய்யலாமோ, செய்ய முடியுமோ, செய்ய வேண்டுமோ, அவற்றைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். எங்கள் நாடும் எங்கள் சமூகமும் பல வழிகளில் கீழ்நோக்கிச் சென்று விட்டன. இவற்றைச் சீர்படுத்தி நேர்பாதையில் செல்வதற்கு நாம்தான் முயற்சி பண்ண வேண்டும். எங்கள் மதம், எங்கள் கலாச்சாரம், எங்கள் மொழி ஆகியவற்றை நாமேதான் வளர்க்கமுடியும். இதனை உறுப்பினர்கள் கவனத்திற்கு எடுத்து, தங்கள் தங்கள் தகுதிக்கும், வல்லமைக்கும் ஏற்றவாறு, அதிகார சபையில் உத்தியோகங்களை ஏற்று, நற்பணி புரியும்படி பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம். சென்ற ஆண்டில் இங்ஙனம் ஒருங்கிணைந்து, ஒத்துழைப்பு நல்கிய அன்பர்களின் உறுதுணையினால்தான் மேலே கூறிய நற்பணிகளை நிறைவேற்றக் கூடியதாயிருந்தது. இனி வருங்காலத்திலும், இன்னும் ஆர்வத்துடனும் துணிச்சலுடனும் திறமையுடனும் தொண்டாற்றுவோமாக.

இறுதியாக, எமது பணிகளுக்குப் பல வழியிலும் உறுதுணையாகவிருந்து உதவிகள் வழங்கிய அனைவர்க்கும் எமது உளப்பூர்வமான நன்றி உரித்தாகின்றது. முக்கியமாக எங்கள் அதிகார சபைக் கூட்டங்களையும் சென்ற ஆண்டு பொதுக்கூட்டத்தையும் நடத்த இடம் தந்துதவிய இராமகிருஷ்ண மிஷன் சுவாமிகளுக்கும், சென்ற ஓராண்டுக்கு மேலாக எங்களுடைய சகல விதமான கூட்டங்களையும் விழாக்களையும் நடத்த இடம் தந்துமல்லாமல் சகல வசதிகளையும் செய்து உதவி கொண்டிருக்கும் சைவ மங்கையர் கழகத்தாருக்கும் எங்கள் உளம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம். இந்துக்குரல் சஞ்சிகைக்கு தரமான கட்டுரைகள் எழுதியும், சமயபாடத் திட்டத்திற்கேற்ப பாடநெறிகளை வரைந்தும் உதவிய அனைவர்க்கும் எமது பூரண நன்றியைச் செலுத்துகிறோம். சஞ்சிகையை அவ்வப்போது சகாய விலையில் அச்சேற்றி உதவிய யூனி ஆட்ஸ் நிறுவனத்தாருக்கும், மேலாக நானாவிதத்திலும் எமக்கு உறுதுணையாக நின்று உதவிகள் பல புரிந்து, பேரவையின் வெற்றிக்காகவும் வளர்ச்சிக்காகவும் நற்பணியாற்றிய ஏனைய அன்பர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம். இறைவன் திருவருளில்லையேல் நாம் எதையும் நிறைவேற்ற முடியாது. எப்பொழுதும் எங்களோடு உடன் நின்று, திருவருள் ஊட்டி வெற்றி பெறச் செய்த இறைவனுக்கு அன்றும் இன்றும் என்றும் எமது பரிபூரண நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

“மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்”

பொ. பரமபாதன்
செயலாளர் நாயகம்.

சைவமங்கையர் கழகம் - ஒரு கண்ணோட்டம்

தமிழ் மொழியையும் கலாசாரத்தையும் அவற்றோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கும் சைவ சமயத்தையும் பேணிப்பாதுகாக்கும் சைவ மங்கையர் கழகம் அறுபத்தைந்து ஆண்டுகளாகத் தனியார் ஸ்தாபனமாகவே இயங்கி வருவதை எல்லோரும் அறிவர். சைவசமய ஒழுக்க நடைமுறைகளைப் பேணிக்காக்க ஊக்கமளிப்பது, தமிழர் பண்பாட்டைப் போதிப்பது, கர்நாடக சங்கீதத்தையும் பரத நாட்டியத்தையும் கற்பிப்பது, ஆகியனவே இக்கழகத்தின் குறிக்கோள்களாகும். தாய் மொழியின் மூலமான கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை இக்கழக மங்கையர், அரசியல் வாதியினருக்கு முன்னரே உணர்ந்து நடைமுறைப்படுத்தினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இம் மூன்று குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றும் பெரு நோக்கோடு 1930ம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட கழகம், பதினெட்டு மாதங்களுக்குள்ளாகவே, இந்து மகளிர்க்கென ஒரு வித்தியாலயத்தை ஆரம்பித்தது. ஏழு மாணவிகளுடன் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இக்கல்லூரி 1992 ம் ஆண்டு வைரவிழாவைக் கண்டு இன்று கொழும்பில் சிறந்து விளங்கும் பாடசாலைகளில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

1958 ஆண்டு வரை ஏனைய கல்லூரிகளைப் போல் எமது வித்தியாலயமும் அரசங்க உதவி பெற்று வளர்ந்து வந்தது. ஆனால் அவ்வாண்டில் நடந்த எதிர்பாராத கலவரம் காரணமாக வித்தியாலயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டது. மாணவ எண்ணிக்கை வீழ்ச்சியால் ஏற்பட்ட கஷ்ட நஷ்டங்களைச் சமாளிக்க முடியாது தத்தளிக்கும் தறுவாயில் 1960ம் ஆண்டில் அரசாங்கம் பாடசாலைகள் எல்லாவற்றையும் சுவீகரிக்க முற்பட்டது. சைவப் பாடசாலைகள் யாவும் அரசிடம் கையளிக்கப்பட்டன. ஆனால் இன மொழி சமயம் ஆகியனவற்றை உயிரெனக் கருதிய கழக மங்கையர் வித்தியாலயத்தின் தொண்டைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கு, அது அரசுரிமையற்று தனித்தியங்க வேண்டும் என்று கருதினர். எமது வித்தியாலயம் தனியார் பாடசாலையாக இயங்கும் என்பதைச் செயல் முறைப்படுத்தினர்.

இன்று, கழகமும் அதன் அமைப்புகளாகிய வித்தியாலயம், இசைநடனக் கல்லூரி, பாலர் பாடசாலை, சிவானந்த நிலையம், மங்கையர் இல்லம், பாலாம்பிகை நமசிவாய யுவதிகள் இல்லம், யோகப் பயிற்சி வகுப்பு, வயோதிபர் இல்லம், கண்ணி வகுப்புகள் ஆகியவை வளர்ந்து வருவதை மகிழ்ச்சியுடன் அவதானிக்கின்றோம்.

1945ம் ஆண்டின் வித்தியாலயம் இலவசக் கல்வித் திட்டத்தில் சேர்ந்தது. இதன் பின்னர் இந்து கலாசார மறு மலர்ச்சியிலும் கழகம் மும்முரமாக ஈடுபடத் தொடங்கியது. இசையும் நடனமும் பாடங்களாக வித்தியாலயத்தில் போதிக்கப்பட்டு வந்த போதிலும் அவற்றை மேலும் வளர்ப்பதற்குத் தனியார் கல்லூரியாக சைவமங்கையர் இசை நடனக் கல்லூரி அமைக்கப்பட்டது. இசையின் நாதத்தையும் நட்டுவாங்கத்தின் நடனத்தையும் பிரதிபலிக்கும் கல்லூரியாக இவ்விசை நடனக் கல்லூரி இன்றும் விளங்கி வருகிறது.

பொன் விழாக் காணும் இசை நடனக் கல்லூரி கலையையும் கலாசாரத்தையும் வளர்த்து வருகிறது. இக்கல்லூரியில், வீணை, வயலின், புல்லாங்குழல், மிருதங்கம், வாய்ப்பாட்டு, பரதநாட்டியம் ஆகிய பாடங்கள் கற்பிக்கப்படுகின்றன. பொன்விழா நிகழ்ச்சிகளையொட்டி அண்மையில் பக்தி இசை நிகழ்ச்சி ஒன்றினை திருமதி சத்தியபாமா மணி அவர்கள் இனிது நடத்தினர்.

கழக அங்கத்தவர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவிகளுக்கும் சமயம் தொடர்பான சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப் படுகின்றன. ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அவர்களும் சுவாமி சிந்திரானந்தஜி மகராஜ் அவர்களும், சுவாமியோகேஷ்வரானந்தஜி அவர்களும் அண்மையில் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினர். திருமதி வசந்தா மகாதேவா ஆழ்நிலைத் தியானம் பற்றி ஒரு நிகழ்ச்சியில் விளக்கினார்கள். தியானம் என்றால் என்ன? ஆழ்நிலைத் தியானம் என்பது என்ன? அதை நடைமுறைப்படுத்துவது எவ்வாறு என்று விரிவாக எடுத்து கருத்துகள் வழங்கினார்கள். திருமதி வசந்தா வைத்தியநாதன் அவர்கள் பணிவைப் பற்றி குறிப்பாக மாணவிகளுக்குச் சிற்றூரை ஆற்றினார். எந்தெந்த நிலையில் வாழும் மக்களும் என்றும் பணிவுடன் வாழ வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தினார். நாயன்மார்களை மேற்கோள் காட்டி இடையிடை தமது கணீரென்ற குரலால் பொருள் பொதிந்த பாடல்களையும் பாடிச் சொற் பொழிவை எல்லோரும் ஆர்வமுடன் செவிமடுக்க வைத்தார்கள்.

தியானத்தைப் பற்றிப் பெங்களூரிலிருந்து வந்த இரு ஆசிரியர்கள், ஆ-உ-ம் - ஓம் - என்ற தியான மந்திரத்தை உச்சரிக்க வைத்துச் சில தியான முறைகளைக் கற்றுக் கொடுத்ததுடன் மாணவிகளுக்குத் தியானத்துடன் தொடர்புடைய இரு விளையாட்டுக்களைச் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள்.

மகளிருக்கு யோகப் பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்த இவ்வாசிரியர்கள் வகுப்புகளை ஆரம்பித்து நடத்திவந்தனர். மகளிர் சுகாதாரத்தை மையமாக வைத்து, மகளிருக்கென இவ்வகுப்புகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன.

“பெண், சட்டம், சமயம்” (Woman, Law and Religion) என்ற கருத்தரங்கு சுவாமி சிந்திரானந்தஜி மகராஜ் அவர்களின் அரிய சொற்பொழிவுடன் அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டது. நான்கு சமயப் பெரியோர்கள் இந்து, பௌத்த, கிருஸ்தவ, இஸ்லாமிய சமய சட்டங்களின் படி பெண்ணின் நிலைமையை ஆராய்ந்தனர்.

மட்டக்களப்பு இராமகிருஷ்ண அநாதை இல்ல ஆச்சிரமத்தில் உள்ள ஒரு பிள்ளையைப் பராமரிப்பதன் செலவைக் கழகம் மிஷனுக்குச் செலுத்தி வருகிறது. வருடா வருடம் எமது ஸ்தாபகர் வழங்கி வந்தவாறு, இன்றும் நாம் வருடத்தில் ஒரு முறை தீபாவளியன்றோ, புதுவருடத்திலன்றோ மாந்தீவு குஷ்ட நோயாளிகளுக்குப் பணவுதவி செய்து வருகின்றோம்.

சுவாமி விவேகானந்தர், சிகாகோ சர்வமத மாநாட்டில் ஆற்றிய சரித்திரப் புகழ்பெற்ற உரையின் நூற்றாண்டு விழாவினை யொட்டி கழகம் தயாரித்த நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாகிய கிராமிய எழுச்சித்திட்டம் உட்புகிராம பராமரிப்பேயாம். வறிய மக்கள் முன்னேறினால் தான், சமுதாயமும் நாடும் அபிவிருத்தியடையும் என்ற சுவாமியின் கருத்திற்கமைய, உடப்பு என்னும் பின்தங்கிய கிராமத்தைப் பராமரிப்பது என்ற கழகத் தீர்மானத்தை நடைமுறைப்படுத்த ஆனி மாதத்தில் அங்கு சென்று, உடுபுடவைகள், சீர் உடை துணிமணிகள், கொப்பி புத்தகங்கள் ஆகியவற்றை வழங்கி, அவர்களது குறைகளை நேரிற் பார்த்து அறிந்து உதவிகளை நல்கி வருகின்றோம். உடப்பு, ஆண்டிமுனை முந்தல் மகாவித்தியாலயங்களுக்கு உதவி செய்யுமுகமாகக் கல்வி அமைச்சின் செயலாளரோடு தொடர்பு கொண்டு விஞ்ஞான கூடம் அமைப்பதற்கு ஆவன செய்து வருகிறோம். எமது வித்தியாலத்தில் படிப்பதற்கு வருடாவருடம் இம்மாவட்டத்திலிருந்து ஐந்து மாணவிகளுக்கு இடம் கொடுத்து வருகின்றோம்.

வட கீழ் மாகாணத்திலிருந்து இடம் பெயர்ந்து வந்திருக்கும் மாணவிகளுக்கு வித்தியாலயத்தில் இடம் கொடுத்து புலமைபரிசில்களும் வழங்கப்படுகின்றன. அகதி முகாங்களிலிருந்தோர்களுக்கு உடுபுடவை, உணவு ஆகியவை அடிக்கடி வழங்கப்பட்டன. அத்தோடு அகதி முகாங்கள் கொழும்பிலிருந்த பொழுது கழகக் கட்டிட வேலைகளுக்கு முகாமிலிருந்து பலருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது.

எமது சமய நிகழ்ச்சிகள்:

வழமைபோல் தைப்பொங்கலுடன் தொடங்கும் இவ்விசை விழாக்கள் திருவெம்பாவை, திருவாதிரை, திருப்பள்ளியெழுச்சியுடன் முடிவுறும். தைப்பொங்கலன்று மங்கையர் இல்லத்திலும், பாலாம்பிகை நமசிவாய இல்லத்திலும் சூரியனுக்குப் பொங்கிப் படைத்துத் தமிழரின் சிறந்த பண்பாடுகளில் ஒன்றான நன்றியைச் சூரிய பகவானுக்குத் தெரிவிப்பது வழக்கம்.

அடுத்து, மாசியில் வரும் நன்னாள் ஆன சிவராத்திரியிலன்று வில்வ மிலைகள், பூக்கள் சகிதம், தென்னாடுடைய சிவபெருமானை சிவலிங்க வடிவில் எழுந்தருளச் செய்து, நான்கு சாமப்பூசைகளும் நடைபெறுகின்றன. பூசைகளுக்கிடையில் வித்தியாலய மாணவிகள் சமய நாடகங்கள் நடாத்திச் சமயப் பண்புகளைப் போதிப்பர். இவையாவும் அவர்கள் ஆக்க முயற்சி, ஆன்மசுத்தி ஆகியவற்றிற்கு நன்மை செய்யும். சிவபுராணம் ஒதி, பக்திப்பாடல்களும் பாடிப் பங்கு பற்றுவர். பவ, யுவ வருட சித்திரைப் புத்தாண்டு சிறப்பாக இல்லங்களில் கொண்டாடப்பட்டன. புது வருடம், புது வாழ்வைக் கொடுக்க வேண்டிப் பூசை ஆராதனைகள் நடைபெறுவது வழக்கம்.

சித்திரைச் சதையம் அப்பர், சிறந்த வைகாசி மூலம் சம்பந்தர், ஆனிமா மகத்தில் முத்தமிழ் வாதலூர், முதிய நல் ஆடிச் சுவாதியில், சுவாதிப் பெளர்ணமியன்று சுந்தரர் கைலை சேர்ந்தார் என்பதற்கேற்ப நாயன்மார் குருபூசைகளும் சிறப்பாக அவரவர்கள் திருமுறைகளைப் பண்ணோடு பாடிக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன.

புரட்டாதி மாதம் இடம்பெறும் நவராத்திரியும் ஒவ்வொரு முறையும் சிறப்பம்சங்களுடன் நடைபெறுவது வழக்கம். நவதானிய முறைகள், பூரண கும்பம் ஆகிய மங்கலச் சின்னங்களுடன் நவராத்திரிப் பூசைகள் ஆரம்பமாகின்றன. நவராத்திரி நாட்களில் மாணவிகளுக்கு கோலம் போடுதல், பூச்சரம், பூமாலை தொடுத்தல் ஆகிய செயல்திறன் போட்டிகளுடன் பா ஓதுதல், பண்ணிசைப் போட்டிகளும் நடைபெறுகின்றன. இதற்குச் சிகரம் வைத்தாற் போலமைவது விஜயதசமி. அன்று பொங்கிப்

1985ம் ஆண்டு ஸ்தாபிதமான இந்துப்பேரவை ஆற்றிய சேவைகள் பற்றிய சுருக்கமான தொகுப்பு

1. பல சந்தர்ப்பங்களில் இலங்கை ஜனாதிபதிக்கு யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மக்களைத் தாக்கும் பல விடயங்களை- ஷெல்அடி, குண்டு வீச்சு, சுற்றிவளைத்துத்தேடுதல், உணவு மருந்து பற்றாக்குறை, தமிழ் மொழி அமுலாக்கல் ஆகியவற்றை எடுத்துரைத்தமை.
2. கண்டி அஸ்கிரி, மல்வத்தை பௌத்த மடாலயங்களின் தலைமைப் பீடங்களுடன் இந்துக்களுக்கும், பௌத்தருக்கும் இடையில் அமைதி, மன ஒற்றுமை ஏற்படுவதன் நோக்கமாகப் பேரவை சந்தித்துக் கலந்துரையாடியமை.
3. 1987, தீபாவளி தினத்தன்று யாழ்ப்பாணத்தில் அகாலமரணமானோர் யாவருக்குமாக பஜனும், விசேட பூஜையும் நடாத்தியமை.
4. மகசின் சிறைச்சாலைக்குச் சென்று அங்கு தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்துக்களைச் சந்தித்து அவர்களுடன் பிரார்த்தனை செய்து உடைபோன்ற முக்கிய பொருட்கள் வழங்கியமை.
5. பின்வரும் விடயங்கள் நிமித்தமாக ஜனாதிபதியை வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் சந்தித்துக் கலந்துரையாடியமை

(அ) மன்னாரில் திருகேதீஸ்வரம் கோயிலில் படைவீரர் தங்கியிருப்பது, திருக்கோயில் பாலாவியின் கரையில் அரசாங்கத்துக்குரிய காணியில் அநுமதியற்ற கிறிஸ்தவ கோயில் கட்டப்படுதல் ஆகியன.

(ஆ) ஷெல் அடியால் சேதமடைந்த தூர்க்கை அம்மன், வற்றாப்பளை அம்மன் கோயில்கள் ஆகியவற்றிற்கு நஷ்டஈடு எடுத்துக் கொடுத்தமை.
6. சச்சரவுகளுக்கு நீதியானதும் சமாதானமான தீர்வுகளை ஆதரிக்கும் முகமாக 'கொம்பார்' COMPAR கருத்தரங்கு இந்து, பௌத்த, கிறிஸ்தவ இஸ்லாமிய பிரதிநிதிகளுக்கு மார்கா ஸ்தாபனத்தினால் நடத்தியமை.
7. நல்லதொரு தீர்வைக் காணும் எண்ணத்துடன் எல்லாத் தமிழ் கட்சிகளுடனும் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தியமை.
8. இந்து சமயபாடம் கற்பிக்கும் ஆசிரிய ஆசிரியைகளுக்கு தேசிய உயர் கல்வி ஸ்தாபனத்துடன் இணைந்து மனித விழுமியங்களைக் கற்பிப்பதற்குக் கருத்தரங்குகள் நடத்தியமை.
9. திருக்கோணமலையில் புயலாற் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு உடை, உணவு கொடுத்துதவியமை.
10. கொழும்பு பிள்ளையார் கோயில், சரஸ்வதி மண்டபம், விவேகானந்த மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் தங்கியிருந்த அகதிகளுக்கும், மட்டக்களப்பு, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு, மன்னார் ஆகிய இடங்களிலுள்ள அகதிகளுக்கும் உதவி புரிந்தமை.
11. மட்டக்களப்பு இந்து இளைஞர் மன்றத்துக்கு வெளிநாட்டு உதவி பெற்று, இடம் பெயர்ந்தோருக்கு, அம்பாறை மாவட்டத்தில் வீடுகள் கட்ட வசதி செய்து கொடுத்தமை.
12. மன்னார் நகரிலுள்ள ஒரு இந்துக் கோவிலான திருமுருகன் கோவிலை அகற்ற விடாது அதிகாரிகளுடன் சமரசப் பேச்சுவார்த்தை நடாத்தியமை.
13. இந்துப்பேரவையின் பத்திரிகையான இந்துக்குரலை ஆரம்பித்தமை.
14. இந்து- பௌத்த ஒற்றுமையை நிலைநாட்ட பௌத்த இந்து மஹாசபையை உருவாக்க உதவியமை.
15. கிறிஸ்தவர்களாகவும், கத்தோலிக்கராகவும் ஒழுங்கமைத்த பலசமய சமாதானக்கருத்தரங்கில் பங்கு பற்றியமை, வெளிநாட்டுப்பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்தமை,
16. சமய அறிவைப்பயன்படுத்தி முரண்பாடுகளுக்கு எவ்வாறு தீர்வு காணலாம் என்பதையிட்டு, சர்வோதயாவில் நடைபெற்ற சமயத்துக்கும் சமாதானத்துக்கும் உலக ஆலோசனைச் சபையில் பங்கெடுத்தமை.
17. பாராளுமன்ற தேர்வுக்குமுனின் முன் சமூகமளித்துக் கருத்துக்களை வழங்கியமை.
18. முன்னேஸ்வரம் கோயிலில் அபிஷேகம் செய்தமை.
19. சைவ மங்கையர் கழகத்துடன் உடப்பு என்னும் கிராமத்துக்குச் சென்று அங்குள்ள இந்துக்களின் நிலைமையை அறிந்தமை.
20. பின்வரும் முறைகளில் சுவாமி விவேகானந்தாவின் சிகாகோ உரையின் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடியமை.

(அ) 1983இல் இராமகிருஷ்ண மிஷனின் ஒழுங்கமைத்த சமயப் பேரவையில் பங்கெடுத்தமை

(ஆ) சுவாமிக்கு விழா எடுத்து கலாசார நிகழ்ச்சிகளுடன் விசேட கூட்டம் நடத்தியமை

(இ) சுவாமி விவேகானந்தரின் பேரில் இந்துக்குரல் சிறப்பிதழாக வெளிடப்பட்டமை.

(ஈ) சைவமங்கையர் கழக விழாக்களில் இராமகிருஷ்ண மிஷனின், விவேகானந்த சங்க விழாக்களில் பங்கெடுத்தமை.

21. நேப்பாளத்தின் சர்வலோக இந்துச் சம்மேளனத்தில், பேரவையின் மூன்று பிரதிநிதிகள் பங்குபற்றியமை; மொரிஷியஸின் சம்மேளனத்தில், பேரவையின் இரண்டு பிரதிநிதிகள் பங்குபற்றியமை; இந்தோ நேஷியாலிலுள்ள பாலி சம்மேளனத்தில், பேரவையின் மூன்று பிரதிநிதிகள் பங்குபற்றியமை; இந்தியாவின் கோரக்பூர், சம்மேளனத்தில் பேரவையின் ஒரு பிரதிநிதி பங்குபற்றியமை; கல்கத்தா சம்மேளனத்தில், பேரவையின் நான்கு பிரதிநிதிகள் பங்குபற்றியமை; தென் ஆபிரிக்காவின் டேர்பன் சம்மேளனத்தில், பேரவையின் இரண்டு பிரதிநிதிகள் பங்குபற்றியமை.

22. விரிவுரைகளைற்ற கூட்டங்கள் ஒழுங்குசெய்தமை - சுவாமி சிறிதர்னந்த ஜி மகராஜ், சுவாமி ஆத்மகணாநந்தஜி மகராஜ், பாலேஸ்வர் அக்ரவால், சிறிமதி மகேஷி, திரு கு. சோமசுந்தரம், திரு சிவதாஸன் ஆகியோரின் சொற்பொழிவுகள்.

23. ஒரு ஸ்தாபக அங்கத்துவரின் மனைவி திருமதி நல்லைலிங்கம் எழுதிய கதிர்காம முருகன் (தமிழ்) என்னும் நூலை பேரவையின் ஆதரவில் வெளியிட்டமை.

சைவமங்கையர்....

(9ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

படைப்பதுடன், 'ஆயகலைகள் அறுபத்திநான்கினையும்', எமக்குக் கருணையுடன் வழங்கும் தேவிமுன், தேவியின் அனுக்கிரக ஆசியுடன் சிறார்கள்க்கு ஏடு தொடக்கல், மற்றும் நுன்கலை வித்தியாரம்பம் ஆகியன நடைபெறுகின்றன. ஏடு தொடக்கல் பாரம்பரியமாக வந்த செயலாகும்.

இவ்வாண்டும் வழமை போல் இல்லங்ளிலுள்ள மாணவிகள், தீபாவளியன்று புத்தாடை அணிந்து, விளக்கேற்றித் தீபங்களைவரிசையாக வைத்துப் பூசைகள் செய்து கோயிலுக்குச் சென்று, கொண்டாடுவர். தீபாவளி கழிந்தபின் வருவது கந்தசஷ்டி. இம் முறையும் கந்தசஷ்டி பயபக்தியுடன் அனுஷ்டிக்கப்படும். தினமும் சிவானந்த நிலயத்தில் மாணவிகள் கந்தசஷ்டி கவசம் ஒதி, முருக நாமத்தை உறுதுணையாக உச்சரித்து வேண்டி நிற்பர்.

கார்த்திகை சோமவாரம், முதலாம் மூன்றாம் திங்களும் கடைப்பிடிக்கப்படும். மாணிக்க விநாயகருக்குச் சங்காபிஷேகமும், உருத்திராபிஷேகமும் பயபக்தியுடன் வித்தியாலய ஆசிரிய மாணவர்களாலும் கழகத்தினராலும் முறையே இனிது நடைபெறும். கார்த்திகை விளக்கீடு அன்று இரு இல்லங்களில் வழமைபோல் இறைவன் ஓவியருவானவன், ஆதி அந்தமற்றவன் என்ற தத்தவத்தை விளக்குமுகமாக, வரிசையாகத் தீபம் ஏற்றி வழிபடுவர். சிறப்புப் பூசைகளுடன் பண்ணிசை ஒதலும் இவ்வைபவங்களில் இடம்பெறும்.

கார்த்திகையில் வரும் பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாய் பாபாவின் பிறந்த தின வைபவத்தன்று, கழகம் நடத்தும் மகேஸ்வர பூசை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படும்.

இறுதியாகத் திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருவெம்பாவை, திருவாதிரை அனுஷ்டிக்கப்படும். இவ்விரத நாட்களில் பூசைகளும், பண்ணிசையுடன் கூடிய பிரார்த்தனைகளும் இடம் பெறவன.

இவ்விழாக்கள் எல்லாம் சைவப் பெண்களை, குறிப்பாக யுவதிகளையும் இளம் மாணவிகளையும் சைவ முறைப்படி வாழ, ஒரு பயிற்சியாகக் கொள்ளலாம். இவ்வாறு சைவம் தழைத்தோங்க, சைவ மங்கையர் கழகம், இச் சைவ விழாக்களை முன்னின்று நடாத்துவது சைவத்துக்கே தாம் செய்யும் தொண்டாகும் என்றால் மிகையாகாது. சைவநெறி பேணும் கழகத்தனாகிய ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் பெருகும் நம்பிக்கை ஊற்றும் எம்மைச் செயற்படத் தூண்டிக் கொண்டிருக்கிறது. "இறைவா! இப்பணி மேலும் வளர அருள் புரிவாய்" என்று வேண்டி இலங்கை இந்துப்பேரவையின் பத்தாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவினை ஒட்டி வெளிவரும் இந்துக் குரல் மலரிற்கு எமது அறிக்கையை அன்புடன் வழங்குகின்றோம்.

"மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்."

சிவானந்தினி துரைசுவாமி

மட்டக்களப்பு இந்து சமய விருத்திச் சங்கம் - அதன் பணிகள்

இற்றைக்கு முப்பத்து ஏழுவருடங்களுக்கு முன் கலாசார அமைச்சரின் கீழ் இயங்கிவந்த இந்து சமயவிவகார ஆலோசனைச் சபையினர் மட்டக்களப்புக்கு வருகை தந்திருந்தனர். இவர்கள் மட்டக்களப்பின் கோட்டைமுனைப்பகுதியில் சைவமகாசபையினைத் தொடக்கி வைத்ததுடன் மட்டு. புளியந்தீவுப் பகுதிக்கும் வந்து புளியந்தீவு இந்து சமய விருத்திச் சங்கம் என்ற பெயரில் உருவாக்கிவிட்ட சங்கமே இன்றைய எமது மட்டக்களப்பு இந்து சமயவிருத்திச் சங்கமாகும்.

இச்சங்கம் கொழும்பிலிருந்து வந்த பிரதிநிதிகளால் உருவாக்கம் பெற்ற திகதி 31.08.1958 ஆகும். அன்றிலிருந்து இன்று வரை மட்டக்களப்பு மாவட்டத்துள் மட்டுமன்றி அகில இலங்கை அடிப்படையிலும் ஆற்றிவரும் இந்து சமய, கலை கலாசார, பண்பாட்டுப் பணிகள் எழுத்தில் அடக்கிவிடமுடியாதவையென்றே கூற வேண்டும்.

நான் இச்சங்கத்தின் செயலாளர் பதவியை ஏற்றுச் செயற்படத் தொடங்கிய 1970 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதன்பணிகளை எந்த அளவுக்கு உண்மைக்கு உண்மையாக அறிவேனோ! அந்த அளவுக்கு அதற்குமுற்பட்ட கால இச்சங்கத்தின் பணிகளையும், இதில் பதவிகளை வகித்துப் பணிபுரிந்தவர்களையும் நன்கு அறிவேன்.

இதன் அருட்பணிகளில் சிலவற்றைப் பின்வரும் வகையில் தொகுத்தளிக்க முடியும்:-

1. கடந்த முப்பது வருடகாலமாகப் பிரதிநூயிற்றுக்கிழமைதோறும் ஆண்டு ஒன்று தொடக்கம் ஆண்டு பதினொன்று வரையுள்ள மாணவ மாணவிகளுக்கு சைவசமய பாடசாலையும், பண்ணிசை வகுப்பையும் நடாத்தி வருகிறது. வருடாவருடம் பரிசளிப்பு கலைவிழாவையும் நடாத்தி வருகிறது.
2. இவ்வகுப்பு மாணவர்களைக் கொண்டு எமது சங்கம் 1970-1980 ஆம் ஆண்டு கால இடைவெளியுள் ஐந்து தடவைகள் மகாசிவராத்திரியை யொட்டித் திருக்கேதீச்சரத் தலயாத்திரையை மேற்கொண்டிருந்தது.
3. சைவத்திருத்தலங்களைத் தரிசிக்கும் நோக்குடன் சைவமாணவர்களை அழைத்துக் கொண்டு கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை ஆகிய இடங்களுக்குச் சமயச் சுற்றுலாக்களை மேற்கொண்டிருந்தது.
4. கொழும்பு விவேகானந்தசபை உட்பட, பல்வேறு சமய நிறுவனங்கள் காலத்துக்குக் காலம் நடாத்திய பேச்சு, கட்டுரை, பண்ணிசை, நடன, நாடகப் போட்டிகளுக்கு எமது மாணவர்கள் முகம் கொடுத்து பரிசில்களையும் பதக்கங்களையும் பாராட்டுப்பத்திரங்களையும் பெற பாதையமைத்துக் கொடுத்து வந்துள்ளோம்.
5. வருடாவருடம் மாணவமாணவிகளுக்கும் வளர்ந்தோருக்கும் சைவசமயப் பிரவேச தீட்சையை வழங்கி வருகிறோம்.
6. நவராத்திரியையொட்டிய விஜயதசமியில் நமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரிய வழக்குகளில் ஒன்றான ஏடுதொடக்கும் வைபவத்தை நடாத்தி வருகிறோம்.
7. மேல்நிலை வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் அதிபர்களுக்கும் சைவசமயம் தொடர்பாக முழுநாள் கருத்தரங்குகளையும் கலந்துரையாடல்களையும் நடாத்திச் சான்றிதழ்களையும் வழங்கி வந்துள்ளோம்.
8. கடந்த ஐந்து வருடமாக அகில இலங்கை ரீதியில் சைவசமய பாடப்பரீட்சையை நடாத்திச் சான்றிதழ்களை வழங்கி வருவது நாடறிந்த விடயமே.
9. சைவஆலயங்களிலிருந்து அழைப்புகள் வரும்வேளைகளில் அங்கு சென்று எமது சங்க நாமத்தின் கீழ் கூட்டு வழிபாடுகளையும், சமயச் சொற்பொழிவுகளையும், கலைநிகழ்ச்சிகளையும் வழங்கிவந்துள்ளோம்.
10. வெளியிலிருந்து சொற்பொழிவு நிகழ்த்த வல்ல சமயப் பெரியார்களை அழைத்துச் சொற்பொழிவுகளைப் பொதுமக்கள் கேட்கவழி செய்துள்ளோம்.
11. ஆலயங்கள் பலவற்றுக்குச் சென்று சிரமதானப்பணிகளும் செய்து வந்துள்ளோம்.
12. வன்செயலால் பாதிப்புக்குள்ளான மக்களுக்கு உணவுப் பொருட்களும், பிள்ளைகளுக்கு உடைகளும், கல்வி உபகரணங்களையும் வழங்கிய பல சந்தர்ப்பங்கள் உண்டு.
13. சைவசமய மக்கள் மதம்மாற்றப்படுவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு எமது சங்கம் 1987ம் ஆண்டிலிருந்து வருடாவருடம் 10,000 பிரசுரங்களையும் அச்சிட்டு இலங்கையின் பல மாவட்டங்களுக்கும் அனுப்பி அரும்பணிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

14. கிராமங்கள் பலவற்றுக்குச் சென்று எமது சங்கத்தின் பேராதரவில் இந்து சமய அமைப்புக்களை நிறுவியுள்ளோம். அத்தகைய கிராமங்கள் ஐயன்கேணி, தளவாய், விளாவட்டவான், மகிழவட்டவான் என்பனவாகும்.

15. மங்கையர்க்கரசியார் மகளிர் இல்லம் மட்டக்களப்பில் உருவாவதற்கு ஆரம்பத்தில் நிதியுதவிமூலம் கைகொடுத்து உதவியுள்ளது.

16. சைவசமயத்தின் பேரால் ஆலயங்களிலும் ஏனைய இடங்களிலும் நடைபெற்றுவரும் முறையற்ற செயற்பாடுகளைச் சொற்பொழிவுகள் மூலம் எமது சங்கம் சீர் செய்யும் பணியைச் செய்து வந்துள்ளது.

17. வருடந்தோறும் நால்வர் குருபூசைகளுடன், சைவசமயத்துக்குத் தொண்டு செய்த பெரியார்களான ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர், சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார், அன்னை சாரதாதேவியார், சுவாமிவிவேகானந்தர், பகவான் இராமகிருஷ்ணர் ஆகியோருக்கும் நினைவு தின விழாக்களை நடாத்தி வரும் அரும்பணியையும் செய்து வந்துள்ளது எமதுசங்கம்.

வி.டி. குமாரசுவாமி, செயலாளர்

(3ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மாணவர் அரங்கு....

பூசை நிகழும். ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் பயன்படுத்திய ஆயுதங்களையும், கருவிகளையும், புத்தகங்களையும் பூசையில் வைத்து வழிபடுவர். 'செய்யுந் தொழிலே தெய்வம்' என்ற தத்துவத்தினை ஆயுத பூசை விளக்குவதாக உள்ளது. இந்த மூன்று தேவிமாரையும் பூசிப்பதனால் நாம் பெறும் பதவியை அபிராமிப்பட்டர் ஒரு பாடலில் விளக்குகின்றார்.

"தனம் தரும் கல்வி தரும் ஒருநாளும் தளர்வறியாமனந்தரும் தெய்வ வடிவுந் தரும் நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா இனந்தரும் நல்லனவெல்லாம் தரும் அன்பர் என்பவர்க்கே கனந்தரும் பூங்குழலார் அபிராமி கடைக் கண்களே."

இந்த மூன்று தேவிமாரையும் போற்றித் துதிக்கும் இந்நாள்கள் சிறுவர் முதல் முதியோர் வரை எண்ணித் துதிக்கும் நாள்களாகக் கருதப்படுகின்றன. அது மட்டுமன்றி கலைவிழாவாகவும் மிளர்கின்றது. இந்துக்களது கலைத்திருநாள் எனும் போது சிறப்பானவொரு இடம் இந்தத் திருநாளுக்கே கிடைத்துள்ளது என்பதுண்மை. அழகிய பொம்மைகளைக் கொலு வைப்பது என்னும் கலையம்சத்தோடும், கலையுணர்ச்சி பெருகவும் இவ்விழாவினைக் கொண்டாடுவதும் யாவரும் அறிந்ததே. நாமும் இத்தினங்களில் விரதமிருந்து நலம்பல பெறுவோம்.

(2ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

காரைக்கால்.....

தென்னக இசையின் தாய்

இவர்கள் யாவர்க்கும் மூத்தவர் காரைக்காலம்மையார். இவர் பாடிய தமிழ்ப் பண்களும், பதிசமுறையும் தேவார இசை பாடிய நாயன் மார்களுக்கும் கருநாடக இயலிசை மேதைகளுக்கும் ஐயந்திரிபற வழிகாட்டியிருப்பதை ஈண்டு விளக்கக் கண்டோம். இந்நிலையில் தாம் பாடிய தெய்வத் தமிழிசையால் தென்னக இசையாளர்க்கு வழிகாட்டிய அம்மையாரைத் "தென்னக இசையின் தாய்" என வாயாரப் போற்றிப் பரவுதல் சாலப் பொருந்தும்.

(குறிப்பு - தஞ்சாவூரில் ஜனவரி 1 - 5 தேதிகளில் நடைபெற்ற எட்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின் போது கலாநிதி ஸ்ரீமதி ஞானா குலேந்திரன் அவர்கள் காரைக்கால் அம்மையார் தென்னக இசையின் தாய் எனத் தக்க ஆதாரங்களுடன் சிறப்புற நிருபித்ததை மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் பரிசளித்துப் பாராட்டியதோடு, நிறை விழாவில் "காரைக்கால் அம்மையார் - தென்னக இசையின் தாய்", என உலகறிய அறிவித்து நிலைநிறுத்தினார்).

அருட்பணி புரியும் கிழக்கு இந்து ஒன்றியம்

யாழ்ப்பாணம் சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்துடன் இணைக்கப் பட்டதும், 1926ம் ஆண்டின் 23ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் படி அங்கீகரிக்கப் பட்ட தருமஸ்தாபனமுமான கிழக்கு இந்து ஒன்றியம் 1988 இல் நிறுவப் பெற்றது. இது தோற்றம் பெறுவதற்குக் காரணகர்த்தாவாகவிருந்த டாக்டர் என். நவரெத்தினராஜா அவர்கள் என்றென்றும் நினைவுகூரத் தக்கவராவர்.

இவருடைய வழிகாட்டுதலின் பேரில் உருவான இவ்வொன்றியமானது இன்று இருபத்து இரண்டு கிராமங்களிலுள்ள ஐம்பத்து ஏழு இந்து அமைப்புக்களைத் தன்னுடன் இணைத்துக் கொண்டு சைவசமய, சமூக, கலாசார, பண்பாட்டுப் பணிகளைச் செய்து வருகிறது.

கிழக்கு இந்து ஒன்றியம் தோற்றம் பெற்றவுடன் முதன்முதலில் மேற்கொண்ட அருட்பணிதான் மங்கையர்க்கரசியார் மகளிர் இல்லத்தினை முதலில் தோற்றுவித்ததாகும். இவ்வாறு உருவான மகளிர் இல்லம் எட்டாவது வருடத்தில் இன்று வேக நடைபோட்டு இயங்கி வருகிறது. தாய் தந்தையரை வன் செயல்களின் மத்தியில் பறி கொடுத்த, ஆதரவேதுமில்லாத அனாதைப் பெண் பிள்ளைகள் 35 பேர்களைக் கொண்டு தற்போது இவ்வில்லம் தெய்வத் திருவாலயம் போல் காட்சியளிக்கிறது.

இவ்வில்லக் குழந்தைகளுக்குகென்று சொந்தக் குடிமனை கிடையாது. தருமவான் ஒரு வருடைய வீட்டில் இவ்வில்லம் இயங்கி வருகிறது. விரைவில் இக் குடிமனையை விட்டு வெளியேற வேண்டிய கட்டம் உருவாகியுள்ளது. உரிமையாளர் வீட்டினைத் தரும்படி கேட்கின்றனர். அவரது மனம் நோகும்படியாக, அவரது வீட்டிலிருக்கக் கூடாது என்று மனங் கொண்ட இல்ல நிருவாகம் ஒரு சிறு காணித்துண்டில் கட்டிடம் ஒன்றைக் கட்ட 06-09-1995இல் அடிக்கல் நாட்டு விழாவை மேற் கொண்டது.

மட்டக்களப்பு இராம கிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் சுவாமி ஜீவனா நந்த அவர்கள் முதலாவது கல்லைத் தன் திருக்கரத்தினால் தூக்கி வைத்து வைபவத்தை மங்களகரமாக்கினார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருகுலம்

கிழக்கிலங்கையிலே அம்பாரைமாவட்ட திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருகுலம் சைவ சமயத்தவர்களின் மேம்பாட்டை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய வகையில் செயல்புரிந்து வரும் சமய நிறுவனங்களுள் ஒன்றாகும்.

இக் குருகுலம் இந்துசமயம், கலாசாரம், பொருளாதாரம், கல்வி என்பனவற்றை முன்னேற்றி மேம்படச் செய்யும் நோக்குடன் 1978.01.06ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

இக்குருகுலம் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து அம்பாரை மாவட்டத்தில் சிறந்ததொரு இந்து சமய நிறுவனமாக சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

இக்குருகுலம் தன்னகத்தே ஓர் கட்டிடத் தொகுதியைக் கொண்டுள்ளது. கனகசபை மண்டபம், சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் கூடம், கிணறுகள் மலசலகூடங்களைக் கொண்டுள்ளது. இவற்றின் 75% வீதமான வேலைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும் அண்மையில் வீசிய புயலினால் எமது குருகுலம் பலத்த சேதத்துக்குள்ளாகி அதன் 110 அடி சுற்றுமதிலை முற்றாக இழந்துள்ளது. இத் திருத்த வேலைகள் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. இதன்பால் சைவமக்களுடைய உயரிய ஒத்துழைப்பும் உதவியும் வரவேற்கப்படுகின்றது.

இக் குருகுலத்திலே தாய் தந்தையை இழந்து திக்கற்ற கைவிப்பட்ட 25 அனாதை மாணவர்கள் புகலிடமாகியுள்ளார்கள். அவர்களை சமுதாயத்தின் நற்பிரஜைகளாக்கும் பணியில் குருகுலம் 93.02.04ல் மூன்றாண்டை பூர்த்தி செய்துள்ளது.

இவ்வருமையான சிவப்பணியிலே பங்கெடுத்து உதவியவர்கள் பலர். பெருந்தொகையாகவும் சிறுதொகையாகவும் நன்கொடை தந்தவர்கள் பலர். இத் தரும சீலர்களின் பணம் இன்றேல் இக்கைங்கரியம் நிறைவேறி இருக்க முடியாது. இவ்வுத்தம பெரியோர்கள் அனைவருக்கும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் குருகுலம் நன்றி கூறிவரும்புகின்றது. இறுதியாக இத் தொண்டினை வெற்றிகரமாக நடாத்த உதவிய அனைவருக்கும் எங்கள் இதய பூர்வமான நன்றிகள்.

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்,
ஒன்று காதலித்துள்ளமும் ஓங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருகுல நிர்வாகிகள்.

கையில் பணமில்லாத நிலைமையில் பொதுமக்களின் பொருளுதவியை எதிர்பார்த்தே கட்டிடம் உருவாக்கும் பணி திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கட்டிடத்தைப் பூர்த்தி செய்ய 43 இலட்சம் ரூபாய் தேவையாகவுள்ளது.

எமக்கு அரசாங்க உதவியோ, வெளிநாட்டு உதவிகளோ இல்லை. பொதுமக்கள் மனம் வைத்து இந்த ஜீவகாருண்யக் கருமத்தைச் செய்து தருவார்களேயானால் கைவிடப்பட்ட குழந்தைகளான இந்த அனாதைகள் குடியிருக்கக் கூரைகிடைக்கவே செய்யும்.

மக்கள் மனம் வைத்தால் சாதிக்க முடியாதது எதுவுமில்லை. எனவே அன்பர்களே, ஆண்டவனின் அருளுக்கு ஏங்கித் தவிக்கும் அடியார்களே! உங்கள் உதவியைத் தாருங்கள். ஏனையவர்களின் உதவியினையும் பெற்றுத் தாருங்கள். இதுவிடயத்தைப் பொது மக்கள் அறியச் செய்வதன் மூலம் இக் கருமத்துக்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பை வழங்குவீர்களாக.

வி.டி குமாரசாமி

தெல்லிப்பளை துர்க்கை அம்மன், வற்றாப்பளை அம்மன் கோயில்கள்

இந்துப் பேரவை எடுத்த நடவடிக்கைகள்.

1992ம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் தெல்லிப்பளையிலுள்ள துர்க்கை அம்மன் கோயிலும் முல்லைத்தீவிலுள்ள வற்றாப்பளை அம்மன் கோயிலும் ஆயுதப்படையினரால் பலத்த சேதத்திற்குள்ளாக்கப்பட்டது யாரும் அறிந்ததே. பலர் கொல்லப்பட்டும் பலர் காயப்பட்டதுமல்லாமல் இரண்டு கோயில்களும் பெரும் சேதங்களுக்குள்ளாயின. இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டவுடன், இந்நாட்டின் இந்து ஸ்தாபனங்களை உள்ளடக்கிய இலங்கை இந்துப் பேரவை துக்கரமான் இவ்விஷயத்தை ஜனாதிபதியின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, பொதுமக்களுக்கும் தெரியப்படுத்தியது. இதுபற்றி ஒரு பூரண விசாரணை நடாத்தி, உரியவர்க்கு நஷ்டஈடு வழங்கி, இப்படியான சம்பவங்கள் மேற்கொண்டு நடக்காது தடை செய்யும் படியும் கோரப்பட்டது. இம் முறையீட்டின் பலனாக இந்தச் செய்தி இலங்கையிலும் வெளிநாடுகளிலும் பிரபல்யம் பெற்றது.

ஜனாதிபதி தமது சர்வதேச ஆலோசகர் ஊடாக இந்துப் பேரவையின் தலைவருக்கு அனுப்பிய பதில் கடிதத்தில் மேற்படி சம்பவங்களையிட்டு தாம் வருந்துவதாகவும், இனிமேற்பட்டு மக்கள் வழிபாட்டிற்காக ஒன்று கூடும் கோயில் ஸ்தலங்கள் மீது குண்டு போட்டு சேதம் விளைவிப்பது தடுக்கப்படுமென உறுதிமொழியும் அளித்தார். நஷ்டஈடு வழங்குவதற்கு, சம்பந்தப்பட்ட பகுதி அரசாங்க அதிபர்களிடமிருந்து ஆங்காங்கு நிகழ்ந்த அழிவுகள் பற்றி அறிக்கை கோரப்பட்டுள்ளதாகவும் அவ்வறிக்கைகள் பிரகாரம் நஷ்டஈடு வழங்கப்படுமென்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபரிடமிருந்து அறிக்கை கிடைத்து, துர்க்கை அம்மன் கோயில் பொறுப்பதிகாரிகளுக்கு உரிய நஷ்டஈடு வழங்கப்பட்டுவிட்டதாக அறிகிறோம். வற்றாப்பளை அம்மன் ஆலயத்தார் அண்மையில் இந்துப் பேரவையின் தலைவரைச் சந்தித்து, தங்களுக்கு இன்னுமே நஷ்டஈடு கிடைக்கவில்லையென்று தெரிவித்தனர். இதுபற்றி இந்துப் பேரவை மேற் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்துள்ளது.

செயலாளர் நாயகம் நினைவு கூறுகிறார்.

நல்வழி

பிறந்தர வருவதன்று

உள்ள தொழிய ஒருவர்க் (கு) ஒருவர் சுகங்
சொள்ளக் கிடையா குவலயத்தில் - வெள்ளக்
கடலோடி மீண்டு கரையேறி னாலென்
உடலோடு வாழும் உயிர்க்கு

நீர் நிறைந்த கடலிலே கப்பலிற் சென்று பொருள் சேர்த்து ஒருவர் வந்தால் உடலோடு கூடி இவ்வுலகின் கண்ணே வாழ்கின்ற உயிர்களுக்கு அதனாலாம் பயன் என்ன? ஒருவருக்கு அமைந்த சுகங்களைத் தவிர வேறொருவரின் சுகங்களை அவர் அநுபவித்தல் இயலாத காரியமாகும். அதாவது, கடல் கடந்து சென்று பெரும் பொருள் தேடினாலும் ஊழினளவாகவே அனுபவிக்கலாகும்.

புத்தளம் இந்து மகா சபையின் தோற்றமும் அதன் பணிகளும்

ஈழத்திருநாட்டின் வடமேற்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள புத்தளம் மாவட்டத்தில் அநுராத புர வீதியில் இலக்கம் 52ல் கம்பீரமாக நிமிர்ந்து நிற்பது இந்து மகாசபையாகும்.

ஈழத்திரு நாட்டின் வடபால் இருந்து பாதையாத்திரையாகவோ அல்லது வாகனங்கள் மூலமாகவோ கதிர்காமக் கந்தனைத் தரிசிக்கச் செல்லும் முருக பக்தர்கள் புத்தளம் நகரின் ஊடாகச் செல்லும் போது அவர்கள் தங்கி இளைப்பாறிச் சிரமபரிகாரம் செய்து செல்வதற்குத் தகுந்த ஓர் இடமில்லாமல் அல்லலுற்றனர். குறிப்பாகப் பாதயாத்திரை செல்வோரே மிகக் கஷ்டப்பட்டனர். இவற்றையெல்லாம் கண்டு மனம் வெதும்பிய திருவாளர்கள் சங்கரலிங்கம் ஐயா அவர்களும், நடராஜா தேவர் ஐயா அவர்களும் யாத்திரிகர்களைத் தமது இல்லங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவளித்துத் தங்குமிட வசதிகளைச் செய்து களைப்பாற்றி யாத்திரையைத் தொடர்ந்து செய்வதற்கான உதவிகளைச் செய்து வந்தனர்.

1961ம் ஆண்டு ஆரம்பகாலத் தலைவராக டாக்டர் சிவானந்தன் பொறுப்பேற்றுப் பணிகளைச் செய்து வந்தார். இவரின் தலைமையிலே நாளாவட்டத்தில் வேறு சில சமூக நலன் விரும்பிகளும் சைவ மக்களும் சேர்ந்து இந்து மகா சபை என்ற பெயரில் ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஆரம்பித்தனர். சபைக்கென நிலமும் கட்டிடமும் தேவையென உணர்ந்து அவர்கள் எந்தவித அரசின் உதவியுமின்றித் தாமாகவே அமைத்தனர். இக்கட்டிடம் தமிழ் மக்களின் உதவியோடு 1961ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சபையானது ஆரம்பத்திலே ஒரு சில அறைகளுடனும், விறாந்தையுடனும் அமைக்கப்பட்டது. புத்தளத்தில் நீதவானாகக் கடமையாற்றிய திரு பாலகிட்டுணரின் தலைமைக்காலத்தில் சபை முழு உருப்பெற்றது. சபையின் முன்னால் அமைந்திருக்கும் மண்டபம் அவரின் காலத்திலேயே அமைக்கப்பட்டது. மண்டபத்தை அமைப்பதற்கு உதவியவர்களுள் மில்க்வைற் சோப் அதிபரின் பங்களிப்புக் குறிப்பிடத்தக்கது. திருவாளர்கள் இராசரத்தினம், இரத்தினசிங்கம் ஆகியோர்கள் மிகுந்த அக்கறையோடு செயல்பட்டுச் சிறந்ததொரு மண்டபத்தை அமைத்துக் கொண்டனர். அன்று தொடக்கம் இன்று வரை சபை தனது வளர்ச்சிப் பாதையில் வீறு நடைபோட்டு வருகிறது.

சபையின் பணிகள், மக்களிடையே சமயபாரம்பரியங்கள் பரப்புதல். எமது சிறார்கள் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே சமய அறிவைப் பெறுதல். சைவநெறிகளைப் பற்றி அறிந்திருத்தல், என்பன. இந் நோக்கில் ஒவ்வொரு மாதமும் விழாக் கொண்டாட ஏற்பாடாயிற்று. சமய குரவர் குருபூசைகள், திருவள்ளுவர் விழா, பாரதியார் விழா, நவராத்திரி விழா, விஜயதசமி, ஏடுதுவக்குதல், மார்கழி திருவெம்பாவை முதலிய இந்து சமய திருநாட்கள் கொண்டாடுவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டு அதன் பிரகாரம் வருடாவருடம் மேற்குறிப்பிட்ட விழாக்கள் சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. நவராத்திரிவிழா, மாணிக்கவாசகர் குருபூசை போன்ற வற்றினையொட்டி மாவட்டப் பாடசாலை மாணவர்களுக்கிடையே யான பண்ணிசை, கட்டுரை, பேச்சு, பாவோதல் போட்டிகளை நடாத்தி அதில் வெற்றி பெற்ற மாணவ மணிகளுக்குப் பரிசில்கள் வழங்கி அவர்களை மேன்மேலும் ஊக்குவித்து வருகிறது. இவற்றோடு புத்தள இந்து இளைஞர் மன்றத் தலைமையில் இந்து கலாசார அமைச்சுடனும்

(10ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

1985-ம்.....

24. கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும் கலாசார சமய அமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்து இந்து சமயம் கற்பிக்கும் முறை, இந்து சமய ஆசிரியர் பற்றாக் குறை, இந்துக் கல்லூரி அதிபர்கள் பற்றிய விடயங்கள் கலந்துரையாடி ஆவன செய்ய முயற்சித்தமை.

25. கதிர்காமத்திலுள்ள இராமகிருஷ்ண மிஷன் மடத்தைப்பற்றியும், தலயாத்திரிகர் தங்குமிடத்தையும் பற்றி கலாசார, சமய அமைச்சரிடம் பிரஸ்தாபித்தமை; சந்தித்து கலந்துரையாடியமை;

இணைந்து அறநெறிப் பாடசாலைகளை புத்தளம் பிரதேசத்தில் நடாத்தி வருகிறது. இத்துடன் ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தான கும்பாபிஷேகத்தைச் சபை முன்னின்று நடாத்தி வைத்தது.

சைவச் சிறார்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் சபை முன்னின்று உழைக்கின்றது. புத்தளம் குருநாகல் வீதியில் குமரப்பெருமானின் கோவிலுடன் அமைந்த புத்தளம் இந்து தமிழ் வித்தியாலயம், தலை நிமிர்ந்து நிற்கிற தென்றால் அது சபையின் பெரும் முயற்சியின் பெரும் பயனே ஆகும். இந்து மகா சபையும், இந்து வித்தியாலயமும் இணைந்து கல்விப் பணிகளைச் செய்து வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. உதாரணமாக 23-3-95ல் இந்து தமிழ் வித்தியாலயமும், மகாசபையும் இந்து கலாசார அமைச்சுடன் இணைந்து நடாத்திய இந்து சமயம் போதிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கான ஒரு நாள் கருத்தரங்கைக் குறிப்பிடலாம்.

சைவப் பணிகள் மட்டுமல்லாமல் பொதுமக்களிலும் இந்து மகா சபை முன்னின்று செயலாற்றி வருகின்றது. அண்மித்த அயற் கிராமங்களில் அறநெறிப் பாடசாலைகளை அமைப்பதில் சபை பெரும் பங்கேற்று உழைக்கின்றது. இத்துடன் பல அனாதை இல்லங்களுக்கு அன்பளிப்புக்களை வழங்கியுள்ளது. இவ்வாறான பல துறைகளில் தன்னால் ஆன பங்களிப்பைச் செய்து வருகின்றது.

சபை தனது செயற்பாட்டை இன்னும் விரிவாக்குவதற்கு வருங்காலத்தில் பல திட்டங்களை உருவாக்கியுள்ளது. ஒருசிறு நூலகத்தை தன்னகத்தே கொண்டிருந்தாலும் அங்கத்தவர்களின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் உள்ளது. எனவே இந்நூலகத்தை விரிவாக்குவதற்கு வேண்டிய நிதி பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். பல ஸ்தாபனங்களுடன் தொடர்பு கொண்டு வேண்டிய நூல்களை இலவசமாக அன்றேல் மலிவு விலையில் பெறுதல் வேண்டும். சபையின் மண்டபத்தை இன்னும் விசாலித்து இடநெருக்கடியைத் தவிர்த்தல், தளபாடங்கள் பெறுதல் என்பன சபைக்கு வேண்டுவனவற்றுள் சிலவாகும். எனவே சபை மேன்மேலும் தனது பணிகளை விரிவாக்கவும், இந்து மக்களை வைத்துள் வாழ்வாங்கு வாழவைப்பதற்கான பணிகளைத் தொடர்வதற்காகவும் இந்து மக்களின் பங்களிப்பையும் ஒத்துழைப்பையும் எதிர்பார்த்து விடைபெறுகிறது.

தா. முருகேசம் பிள்ளை, தலைவர்

(5ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இலங்கை இந்து....

தித்து எவ்விதத்தில் அடுத்த நூற்றாண்டில் இவற்றை வாழ்க்கை முறையில் வெற்றிகரமாகப் பிரயோகிக்கலாம் என்பதும் ஆராயப்பட்டது.

இம் மாநாட்டின் கருப்பொருளை மையமாக வைத்துச் சிந்திக்க, எமது சமயத்தின் அடிநாதமாக அதாவது, "உலகம் ஒரு குடும்பம்", "உலகத்தை சிறப்பிப்போம்", "சமயத்தில் அகிம்சை முக்கிய அம்சம்", "உண்மையே வெற்றி தரும்", "அன்பே சிவமயம் சத்தியமே பரமிசிவம்" ஆகிய உதாரணங்களின் முக்கியத்துவம் உள்ளங்கை நெல்லிக் கனி போல விளங்கி மனத்தை ஈர்த்தன. இன்றைய சூழ்நிலையில் இவற்றின் முக்கியத்துவம் நன்கு விளங்குகின்றது.

இலங்கை இந்தப் பேரவையின் பிரதிநிதிகளாகிய திரு யோகேந்திரா துரைசுவாமி அவர்கள் "நெருக்கடி நிலையிலுள்ள மனித சமுதாயத்திற்கு இந்து சமயத்தின் தொடர்பு" என்னும் பொருள் பற்றியும், சிவானந்தினி துரைசுவாமி அவர்கள் "மாறிவரும் உலகில் பெண் - இந்து சமயத்தின் சிந்தனை" என்னும் பொருள் பற்றியும் உரைகள் நிகழ்த்தினர்.

இவ்வித மாநாடுகளில் பங்கு பெறும் பிரதிநிதிகள் யாவரும் தத்தம் அனுபவங்களோடு வந்து, அந்தந்த நாட்டு இந்துக்களோடு இணைந்து வருவதால் இந்துக்களுக்கிடையில் மனப் பலனும் தைரியமும் உருவாகின்றன. அதே வேளையில் ஆன்மீகப் பலனையும் பெறுகின்றனர். உலகம் பரவும் வகை இவற்றைச் செய்து வர, வேத ஆகமங்களில் நம்பிக்கை வளர, நாளாந்தம் இந்துக்களாகிய நாம் எதிர் நோக்கும் சவால்களை எதிர்த்து நிற்க, எமது பாரம்பரிய இந்து சமயம் உதவி புரியும் என்றால் மிகையாகாது.

இந்துக் குரல்

HINDU VOICE

September - October 1995

REFLECTIONS OF THE EDITOR

To mark the first Decade of the Hindu Council of Sri Lanka, the Hindu Voice, its journal, presents a special supplement recording the Council's birth, growth and development over the past ten years. The sacrifice, dedication, foresight and fortitude of the Founder Members served to establish a firm foundation based on the ancient Hindu religious and Cultural traditions. Remembering the past helps to reflect, determine and plan the programmes for the present and future and it is indeed an occasion for commemoration and thanksgiving.

The Hindu Council is a federation of Hindu Societies and Temple Trusts from various parts of the country. It acknowledges the role played by its various affiliate societies and extends a hand of service when ever and wherever necessary. It provides a forum for the Hindus to meet, discuss their problems and exchange views.

The spiritual heritage of the Hindus encompasses all aspects of life like religion, philosophy, arts and sciences, politics and sociology. The journal of the Hindu Council seeks to protect and preserve this precious inheritance, place before humanity the universal and eternal values of the Hindus and to convey from time to time the various actions taken by the Council on the above subjects as and when necessary. These help to rebuild the bridges of understanding and fulfil the call of our fore-fathers to make the whole universe one 'Vasudaiva Kutumbakam' in keeping with the celebrated Sangam poet's words, "யாதும்ஊரே; யாவரும் கேளிர்."

Ten years is a very short period in the life of a people; however the continuous existence of the Hindu Council during the course of which time, it has diligently served the Hindu cause, is a milestone worthy of commemoration; it is a cause not only for celebration but also for reappraisal and renewed dedication.

The Hindu Council has its beginnings not just ten years ago but well before that. Events and incidents on several occasions brought together a group of Hindus under the Vishva Hindu Parishad, Sri Lanka, who met regularly both in Colombo and Jaffna and tried to solve some of the problems facing the Hindus of Sri Lanka.

Hinduism is a philosophy and a way of life. It accepts all faiths and does not believe in proselytisation. It is a universal creed which is relevant to all times. Its tolerance and all embracing nature is the need of the present day strife torn world. But the Hindu society is under siege. Long before hostilities broke out in Northern Sri Lanka, the peace and harmony at the sacred shrine of Thiruketheeswaram, one of the most ancient and holiest shrines of the Hindus, was threatened by the unauthorised construction of a Roman Catholic Church on State land, adjoining the Palaavi theertham, thereby violating the solemn agreement reached earlier between Sir Kanthiah Vaithianathan and the Roman Catholic Bishop Emilianus Pillai and approved by the government. The unauthorised construction of the church was preceded by the unauthorised construction of a grotto on the approach road to the Temple itself. Why, one may wonder! Could a grotto of God Ganesha be placed in such a position on the approach road to the Madhu church?

Under the auspices of the Nallai Aatheenam, the Vishva Hindu Parishad and a group of Hindus organised protest meetings in various parts of Jaffna beginning with pujas, bhajans and prayers followed by speeches. These meetings provided a great awakening and the general public was made aware of the situation.

The Vishva Hindu Parishad together with several Hindu societies worked round the clock when the refugees from the South poured into Jaffna after the 1983 holocaust. It ran a Refugee camp with over two hundred families at Pannai. This was the first time that the Hindus ran a refugee camp. Later with foreign aid, the Vishva Hindu Parishad built fifty houses for the refugees in Rudrapuram in Kilinochchi on state land.

In 1984, the All Party Conference was convened by President Jayawardene, where, in addition to political parties, organisations representing the different religions were included. The Hindus were left out and the Vishva Hindu Parishad immediately took up the question of Hindu representation with the President of Sri Lanka. Subsequently the Hindus were invited to participate and the Vishva Hindu Parishad played a major role in the Hindu delegation.

In 1985, when the Hindu Temporalities Bill was brought up in Parliament, some of the Trustees of temples approached the Parishad with this problem saying that no Hindu Organisation was taking up the question of protecting the Hindu temples from government supervision and control. The Parishad convened a meeting of leading Hindus, Hindu Societies and Temple Trustees from different parts of the Island on 9th February 1985 and had a full day programme looking into all aspects of the proposed bill. The meeting resolved to protest against this move and to request the government to abandon it. Later the government dropped the idea.

It was at the end of this historic day that the group decided to form themselves into the Council of Hindu Organisation in order to protect, preserve and promote Hindu interests. This is today the Hindu Council of Sri Lanka, a federation of Hindu societies and Temple Trusts and is now a registered society.

At a time when leaders of Tamil political parties and Militant groups were out of the country, the Hindu Council took an active interest in resolving the Sinhala-Tamil question by participating at various conferences and seminars. We have reached an important milestone; Let us march together with Faith in God and in ourselves.

நற்சிந்தனை

திருவடி வாழ்க

1. அகரமாம் எழுத்துப்போல அனைத்தினுங் கலந்துநின்றே
இரண்டுமீந்த எழிற்குரு திருத்தாள் வாழ்க.
2. ஆணுமாய்ப் பெண்ணுமாகி அன்னையும் பிதாவுமாகிக்
காணவே என்முன்வந்த கழலடி யென்றும் வாழ்க
3. இருவினை நீக்கியெம்மை இன்பமாம் நிலத்தில்வைக்க
திருவுருத் தாங்கிவந்த செல்வநின் திருத்தாள் வாழ்க
4. ஈன்றிடு தந்தையோ டெய்திய சுற்றமாகித்
தோன்றிய குருவுமான துணைவநின் திருத்தாள் வாழ்க
5. உணர்ந்தார்க்கு முணரவொண்ணா ஒருவனே என்போல்
வந்து
குணங்காட்டி ஆண்டுகொண்ட குருவின்சீர்ப் பாதம்
வாழ்க
6. ஊசிமே னுனியினின்றே உக்கிர தவத்தையாற்றும்
மாதில்மா தவருங்காணா மலர்ப்பதம் மனத்தில் வாழ்க!
7. என்னைநீ வேறாயெண்ணி இடர்பட வேண்டாமென்று
தன்னைத்தந் தாண்டுகொண்ட சற்குரு திருத்தாள்
வாழ்க!
8. ஏதுமொன் றறநிலென்றே யெனக்குநல் லருளைத்தந்த
தீதிலாத் தேசிகன்றன் திருவடி வாழ்க வாழ்க!

Tiruvalluvar says

Keep the mind free from evil thoughts. This is the whole of Dharma. The rest is only of the nature of sound and show:

"மனத்துக்கண் மாசிலான் ஆதல் அனைத்து அறன்
ஆகுல நீர பிற."

The key to purity of action is purity of thought. The attainment of a mind free from evil thoughts is the aim of a religious life and this is a silent process. External observances are sound and show - ஆகுலம்.

NATCHINTANAI

HAIL TO THE GURU'S HOLY FEET

- Hail to the holy feet of the handsome Guru,
Who gave me both earth and heaven
Pervading all things like the vowel 'A'! 1.
- Hail always to the feet with anklets ringed
That before my eyes appeared
As male and female; as father and mother. 2.
- Hail to Thy sacred feet, O Precious One
Who came and assumed a holy form
To wipe out all my karma, and set me in the state of bliss! 3.
- Hail to The holy feet, O my Support, who hast appeared
As the father and mother that gave me birth,
As my kith and kin and as my Guru! 4.
- Hail to the fair feet of my Guru, who came in a form like mine.
Showed me my true nature and made me His
Whom even the knowers cannot know! 5.
- Hail within my mind to the lotus feet that are unknown
Even to pure ascetics, who hard tapas undergo
And on a razor's edge are able to abide! 6.
- Hail to the feet of the true Guru, who took me 'neath His rule,
And gave Himself to me, saying - "Do not suffer
By regarding Me as separate from you!" 7.
- Hail, all hail to the flawless teacher,
Who bestowed on me His perfect grace, and said
"Be yourself, of all else free!" 8.

From the pen of Kalaipulavar Navaratnam in STUDIES IN HINDUISM

ECLECTICISM OF SAIVA SIDDHANTA

Saiva Siddhanta is catholic in outlook and tolerant to all forms and grades of religious worship.. From the lowest animism to the highest flights of religious absorption, all have a place in it. It believes in graded forms of worship to suit the cultural and religious level of the various groups of individuals that form the community. The catholicity of *Saiva Siddhanta* is very beautifully expressed in the following verses:

Saint Arulnandhy Sivachariar in Siddhyar says:

“யாதொரு தெய்வங் கொண்ட ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே
மாதொரு பாக னார்தாம் வருவர்.”

What ever God you worship, even as Him, the Consort of Uma, (*Siva*) will appear there.

Saint Sivajnana Swamigal writes:

“பலமதமும் ஈற்றில் ஒருவழிப்படலும் போலும்.”

As different religions lead us ultimately to the same true path.

Saint Tayumanavar says:

The path proclaimed by all saints who have had the True Vision, is the same everywhere.

The three schools of *Saivism* - Virasaivism, Kashmir Saivism and *Saiva Siddhanta*, from the religious point of view, have very many things in common. All the schools believe in *Siva* as the Supreme Reality; in *Sri Panchakshara* as the highest sacred mantra; in *Rudraksha* and *Vibhuti* as the sacred symbols of *Saivism*. They believe in *Guru*, *Linga* and *Janagama* as indispensable aids to the practice of religion. Hindu sects emphasise the necessity of a spiritual teacher - *Guru*, to guide the aspirant towards realisation. *Linga*, represents the symbol which is used as an object of meditation and worship. *Janagama*, means the company of holy men.

In the ceremonial and ritual part of religion, it is extremely difficult to distinguish one school of *Saivites* from another. The saints of *Saiva Siddhanta* are also considered as saints by the Virasaivas. The Agamas of the respective schools are in the Sanskrit language, but the devotional literature is in the language of the people of the areas in which the different sects exist.

Saiva Siddhanta as a religious system occupies a very important place in the history of religious thought in the world. All students of Comparative Religion will certainly be benefitted by a study of it. Rev. G.U. Pope, the great Tamil Scholar and translator of Tiruvachakam into English, remarks: "It is the choicest product of the Dravidian intellect. The *Saiva Siddhanta* is the most elaborate, influential and undoubtedly the most intrinsically valuable of all religions of India." Rev. F. Goodwill, comments on the statement of Dr. Pope, as follows: "Those who have studied the system unanimously agree that this eulogy is not a whit too enthusiastic or free worded. That the system is eclectic is at once apparent."

Rev. W.F.Goudie writes: There is no school of thought and system of faith and worship that comes to us with anything like the claims of *Saiva Siddhanta*. This system possesses the merits of a great antiquity. In the religious world, the Saiva system is heir to all that is most ancient in South India, it is the religion of the Tamil people by the side of which every other form is of comparatively foreign origin. As a system of religious thought, as an expression of faith and life, the *Saiva Siddhanta*, is by far the best that South India possesses. Indeed it would not be rash to include the whole of India, and to maintain that judged by its intrinsic merits, the *Saiva Siddhanta* represents the high water mark of Indian thought and Indian life."

Dr Nico Macnicol writes: "The most courageous attempt to transcend this bondage is that of the *Saiva Siddhanta* system, a system which for that reason we may pronounce the noblest among Indian Theisms. It passes beyond the view that God is merely the One who presides indifferently over the embodiments of souls and even beyond the more theistic doctrine that 'the whole universe must be for ever inert, unintelligent and lifeless without the opera-

tions of Pati and his manifested energy.' ... It comprehends within the sweep of its doctrine of Grace the whole of the world-process, teaching that the purpose of the Lord from the first to last is gracious, and that the end in view throughout is the soul's emancipation, and his entrance into blissful union with his Lord."

Sir Charles Elliot writes: "The remarkable feature of this religion (*Saiva Siddhanta*), best seen in the Tiruvasagam, is the personal tie which connects the soul with God. In no literature with which I am acquainted has the individual religious life - its struggles and dejection, its hopes and fears, its confidence and its triumph - received a delineation more frank and more profound. ...Not only its outline but its details strikingly resemble the records of devout Christian lives in Europe. *Siva* is addressed not only as Lord but as Father."

Saiva Siddhanta is a unique gift of Tamil culture to the world and every Tamil should be proud of this heritage.

THE DOCTRINE OF GRACE (ARUL)

The love of God manifests as Arul or Grace. God out of his Infinite Love, desires to lift the souls from their bondage. For their redemption, He has created a world-process so that they may acquire the necessary knowledge and be fit to reach Him. Therefore, Mukti or liberation is God's Will and not man-created ambition. It is the Will of God that man should free himself from bondage and reach Him in order to live in eternal peace and bliss. The world process has taken shape because of the Love God has towards man, so that he may exhaust his Karma and attain the final Beatitude which is assured to him. All souls will ultimately reach God. It is only a matter of time.. The world-process originated for the benefit and redemption of souls and it will not pass away until that purpose is realised. There is hope for the worst of criminals and the most depraved of sinners. That the Grace of God will finally lead all to the haven of eternal peace and bliss is the assurance of *Saiva Siddhanta* to humanity. No soul will be lost and no one need despair. God is Love and God's Love will ultimately triumph. *Saiva Siddhanta*, as a religion, is based on the doctrine of Divine Love and Grace (Arul) and preaches redemption through the Divine Grace of God.

Saint Tirumular says:

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பும் சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பும் சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பும் சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.”

The ignorant say, Love and God are different

None know that Love and God are the same.

When they know that Love and God are the same,

They rest in God as Love."

THE ONENESS OR ADVAITA IN SAIVA SIDDHANTA

The interpretation which *Saiva Siddhanta* gives the word *Advaita* is different from that of other schools of thought. To understand the *Saiva Siddhanta* conception of Mukti, one should know the meaning of *Advaita* union as expounded in the Siddhantic Shastras. The soul, while in bondage, is said to be in *Advaita* union with Mala, and in Mukti, in *Advaita* union with *Siva*.

Oh! for the day when I will be in *Advaita* union with God,

As O am now in *Advaita* relation with Anava."

The interpretation which Meykandar gives to *Advaita* union is peculiar to *Saiva Siddhanta*, and identified on the nature of the soul to become identified with the object with which it comes in contact. *Advaita* in the monistic system of thought means, "One." But in *Saiva Siddhanta*, it means not One but "two things appear as one by complete identification." Although, soul and God are separate entities of a similar nature, in *Mukti*, they are so united that they appear as One. This apparent one-ness is solely due to the *Svarupa Lakshanam* or pure spiritual nature of the soul to become one with whatever object it dwells in.

Echoes from the International Conferences at which the Hindu Council of Sri Lanka participated.

The Hindu Council of Sri Lanka participated in several International Conferences - from Kathmandu in Nepal in 1988, through Mauritius, Gorakpur in India, Bali in Indonesia, the Parliament of Religions in Calcutta in India to Durban in South Africa.

The International Conferences help to rebuild the bonds of unity and brotherhood, bridging the gulfs between continents and bringing Vasudhaiva Kutumbakam a reality thereby fulfilling the dream of our ancient forefathers. These conferences physically bring together the Hindus from various parts of the world, from the different sects of Hinduism and give strength to the Hindus to withstand the onslaughts of alien cultures. They help to preserve and protect the precious inheritance by presenting a bird's eye-view of the various aspects of the hoary and glorious cultural and spiritual heritage of the Hindus which encompass all aspects of life, namely religion, philosophy, arts and science, politics and sociology. And above all serve in bringing out to entire humanity the universal and eternal values for man's emancipation.

History bears witness to the fact that Hinduism has survived through the vicissitudes of times through millennia whether it be internal stress or external challenges. Every struggle has added more lustre and strength to its glory. The very secret of such a revitalisation lies in its inherent nature of adaptation to the ever changing situations. This is possible, because Hinduism is a way of life guiding man in all his actions harmonising philosophical principles to a practical way of life. Herein lies the importance of International Conferences where the discussions naturally lead to concrete conclusions about the role of Hindus in a constantly changing world.

In Kathmandu, the World Hindu Federation had organised the conference where Hindus from various parts of the world had assembled. It was at this Conference in 1988 that the World Hindu Federation was formally inaugurated and the former Prime Minister of Nepal, Rt. Hon. Nagendra Prasad Rijal was elected its President, Dr Jogendra Jha its Secretary General and Mr Yogendra Duraiswamy, President of the Hindu Council of Sri Lanka, as the Vice President covering South and South East Asia. The delegation of the Council consisted of Mr Yogendra Duraiswamy, Mr Velayuthapillai and Mr Nallalingam.

The theme of the conference "**Hindu unity for peace and happiness of the world,**" was very appropriate especially at this time, when violence has become an accepted way of life. Hinduism with its fundamental message of peace preached against the cult of violence. The Conference felt that in order to work for peace, the Hindus should be united to effectively carry forward the message of peace and harmony amongst peoples.

His Majesty, the King of Nepal, the only Hindu Kingdom in the world, played a significant role in making the conference a success. Among the many issues that cropped up was the plight of Hindus in certain countries, particularly the oppression of Hindus in Bangladesh and Fiji were highlighted.

Mauritius, a Hindu majority state, later brought together the affiliated organisations of the World Hindu Federation at a conference. Many delegates from different parts of the world, especially from Africa attended the conference. According to Dev Bahadhor, a Vice President of the Federation from Mauritius, "Mauritius seems to be the perfect choice for Hindus all over the world to meet and discuss a global strategy of rejuvenating the Hindu Dharma." Suggestions were made during the deliberations, that the Hindus should look after their less fortunate brethren and at the same time inculcate in them the fundamental truths of Hinduism. It was impressed upon the delegates that conversions were not only due to economic reasons but due to a lack of knowledge of Hinduism.

The delegation from the Hindu Council consisted of Mr Yogendra Duraiswamy and Mrs Sivanandini Duraiswamy.

The Conference in Gorakpur in the state of Uttar Pradesh was the International Executive Committee Meeting of the World Hindu Federation. Mr Yogendra Duraiswamy as a Vice President of the Federation attended this conference. In this conference the state of Hindus in different parts of the world was discussed and various suggestions were made to overcome the problems. Here too the emphasis was that the Hindus should take an interest in looking after their less fortunate brothers and sisters so that they need not change their religion. The host organisations explained this by taking the delegates to some schools run by Hindu organisations. In one particular school Hindu children from Assam were brought to Gorakpur for study and training, away from their region where Christian missionary activities were rampant. Hindu children were brought up in a Hindu atmosphere, which equipped them to face the challenges of life. Besides curricular subjects of the school system, aspects of Hindu education, namely meditation, yoga, bhajans, japa and service to others were regularly inculcated in the students.

The delegates met several leading Hindu leaders of whom the Mahant of the famous Gorakpur Temple, Avaidyanath, Member of Parliament, was one and various aspects of Hindu welfare schemes were discussed.

The President of the Hindu Council was the Hindu representative in the Sri Lanka delegation to the Asian Conference on Religion and Peace held in Manila, Philippines in July 1993. At this conference he proposed a resolution which was adopted calling for a good-will mission of Nepal, Thailand and Japan be sent to Sri Lanka to help bring a reconciliation between the parties to the conflict.

The Quaker Peace and Service organised a South Asia Gathering (SAG 93) of representatives from South Asian countries in Sri Lanka in August 1993 to discuss social and economic contradictions which give rise to conflicts in the region and of commonalities and links between conflicts. The over-all aim was to bring interactions between peoples of the South Asian region and to network peace groups, thereby facilitating the dissemination of information, sharing of experiences and mutual support. The Council participated in this Gathering.

The Ramakrishna Mission Institute of Culture organised the Parliament of Religions in Calcutta in September 1993, to commemorate the centenary of Swami Vivekananda's historic address in Chicago. The theme of this Parliament was, "**Swami Vivekananda's Concept of Harmony - Prospects and Problems.**" Spirituality touched Calcutta in the form of these celebrations and each day began with Vedic chanting and prayers. Scholars from all over the world participated in the various sessions and their speeches brought alive the real fragrance of peace and harmony which are inextricably linked to the brilliance of Sanatana Dharma, the perennial philosophy of the Hindus. The Parliament gave an insight into the thinking of those who neither belong to the sub-continent nor to the Hindu faith. The Netaji Stadium was packed with about twelve thousand people, all lovers and admirers of Swami Vivekananda, who listened raptly to the erudite speeches.

The inaugural session offered the memorable keynote address by Revered Swami Ranganandaji Maharaj who eloquently conveyed Swami Vivekananda's message of Harmony. He spoke of the Oneness of existence quoting the ancient Hindu ideal - the Upanishadic concept of 'Vasudhaiva Kutumbakam,' the whole world being one family. The Vote of Thanks was by Swami Lokeshwaranandaji Maharaj, who was the organiser non-pareil of the Parliament.

From Sri Lanka there were about ninety delegates. There were four Sri Lankan speakers - Hon P.P. Devaraj spoke on 'Unity in Diversity,' Venerable Maha Thera Piyadassi from the Vajiraramaya spoke giving the Buddhist point of view of the Concept of Harmony and Mr Yogendra Duraiswamy, President of the Hindu Council of Sri Lanka spoke on 'Swami Vivekananda - the Prophet of our Age,' and Sivanandini Duraiswamy, spoke

on the 'Concept of Harmony as seen in the Educational Philosophy of Swami Vivekananda.'

The centenary celebrations in Calcutta afforded an opportunity to strengthen the spirit of peace, harmony and acceptance and to acknowledge the indebtedness of humanity to Swami Vivekananda.

The World Conference on Religion and Peace was held in November 1994 in Rome and Riva del Garda, Italy. A delegation representing various religions went from Sri Lanka to the conference. The President of the Hindu Council represented the Hindus.

The Hindus of South Africa organised the World Hindu Conference in Durban in July 1995. The Conference was attended by about ten thousand delegates from all walks of life, speaking different languages, with Hinduism linking one to the other. The Conference was a four day event including academic sessions by religious leaders and world renowned scholars on Hinduism. The theme of the Conference - '**Hinduism - the Vision for the 21st century**' - was to create a renewed dedication to Hinduism by analysing and understanding the principles governing the religion in all its aspects and to project it as a way of life in the 21st century.

This Conference in highlighting the theme, did not postulate any new theory that Hindu Dharma must redefine its boundaries in order to meet the needs brought about by the many changes as we approach the 21st century. On the other hand the focus was on the need to imbibe deeply from 'Sanatana Dharma,' the perennial philosophy and its timeless wisdom and use them accordingly in the decades to come. Hindu thought is cosmically pervasive and scientific defying the mundane concept and limits of secular science. As a participant, I marvelled at the Conference theme which as the historic sessions were wrapped up, reassured for me the universally friendly injunctions like Vasudhaiva Kutumbakam (the Universe is one family), Krinwanto Vishwamayam (let us enoble the whole world), Ahimso Parmo Dharma (non-injury is the highest practice of religion), Satyameva Jayate (Truth alone triumphs), Anbe Sivamayam, Satyame Parasivam (Love is God; Truth is God). In the trouble-torn world of today, these injunctions would help us to act and think in harmony and consideration, desist from violence, be truthful and righteous and love God and his creation.

The parallel academic sessions were beautifully arranged which included every aspect of Hinduism in a practical sense

linking Vedic, Vedantic, Saiva Siddhantic, Buddhist, Vaishnava, philosophies to the modern world. Religion and Philosophy, Hinduism in the Diaspora, Ethical Issues, Social and Political Issues and Religion, Science and Literature in Hinduism were the various subjects in the sessions. In addition they had conventions for the Youth, Women and Business people.

The delegation from the Hindu Council of Sri Lanka consisted of Mr Yogendra Duraiswamy and Mrs Sivanandini Duraiswamy who presented papers - 'Humanity at the Crossroads and the Relevance of Hinduism' and 'The Woman and the Changing World, the Hindu Response,' respectively.

The Youth Convention created an inspiration amongst the youth and hopefully a pride in the Hindu heritage which would forge a unity and a sense of oneness amongst all young Hindus. Another interesting parallel session was on African Traditions and Hinduism from ancient times where similarities on African and Hindu traditions were made.

In South Africa, the Hindus essentially of Indian origin, having come from various parts of India, mainly from Tamil Nadu, Andhra, Gujarat, Maharashtra, Uttar Pradesh and Punjab, have beautifully maintained their unique Hindu religious and cultural traditions and their languages, despite the onslaught of apartheid subjugation, socio-economic and educational adversities imposed by man's inhumanity to man. Prejudice, intolerance, oppression and injustice, did not daunt the Hindus. Instead, they have now grown stronger and have taken their rightful place in the new South African society.

In these International Conferences, the delegates merge with the Hindus of the host country creating a sense of strength and well being having brought with them their personal, societal and national concerns and experiences to exchange and plan together for the future.

All these discussions and deliberations throw fresh light on the various issues raised and brought out not only the problems faced by Hindu society but also the ways some of these could be resolved. The various lectures, thoughts and suggestions would be the Vision which as Hindus we should spiritually transmit to the world, sending out vibrations by proclaiming these Truths. This would link up for us our spiritual beliefs with the ancient sublime source and help in the response to the many challenges that keep arising.

From a Traveler's Guide to Journey Within by Utami Pidada.

PREMA

From limited to limitless.

No, Love can not claim anything. Love never demands, and so anything that demands can never be love. Love is giving, and giving and giving. It gives and forgives. It expects nothing in return.

A lover loves his beloved, with all his heart, his mind, body and soul. Mere physical attraction is passion. Similarly, mere mental, emotional or intellectual attraction can only be infatuation. This is not Love, for that very reason it is partial. It is not complete, not total, not whole. Love is total, complete, whole.

And remember, Love gives you a feeling of Security. Love makes you feel completely secure. Ready to fight anything, ready to face any challenge that life imposes upon you. This is what Love-Energy does to you.

A person who tries to escape, to run away from his problems, has not yet known what Love is. He is incapable of loving. He will never know the meaning of Love. Love is always confident and so it is not afraid of any situation or circumstance.

Love is free, you can not hide it. No matter how thick the veils of greed, jealousy and hatred - they can never hide Love. They can never cover its affluence and lustre. Love is light and where light is, there darkness does not exist.

Love is beyond all dualities. Love is infinite, limitless - so it is never satisfied with little petty pleasures of life.

Not that Love has nothing to do with those pleasures, all those worldly temporary pleasures too exist in Love. But Love transcends them, Love goes beyond those petty pleasures. It strives to reach the Limitless, the Infinite.

Love expands you awareness. Your relations, your pleasures, your belongings - all look so petty now. Love makes you aware of your true real inheritance. You inherit all this, this entire creation. Universes, with all the galaxies - moons and stars - skies and earth; they all belong to you.

Enlarge your ego to cover all, if you must live with your ego. Expand your awareness, widen your scope. I am not

(Contd. on page 18)

A Resume of the Hindu Council's Activities since its establishment in 1985.

1. Made representations to the President of Sri Lanka on several occasions on various matters affecting the people in Jaffna - shelling and bombing; cordon and search operation; food and medicine shortages; implementation of Tamil as an official language.
2. Met with the chief incumbents of the Malwatte and Asgiriya Chapters in Kandy to bring about peace and better understanding between the Hindus and Buddhists.
3. Organised a special puja and bhajan as 'anthi asthi' for all those who died under tragic circumstances on Deepavali day in 1987 in Jaffna.
4. Visited the Magazine Prison on a few occasions to meet the Hindu detainees - had prayers with them and distributed essential items of clothing etc.
5. Took up matters with the President on different occasions relating to -
 - a. The Tiruketeeswaram Temple in Mannar - the construction of the unauthorised church on state land on the approach road to the Temple. Appeared before the Cabinet Committee in this regard.
 - b. The Tellipallai Durgai Amman Temple and the Vathapalai Amman Temple which were damaged by shelling and helped to obtain compensation.
6. Organised a COMPAR (Centre for Communication for Peace and Reconciliation) Seminar, at the Marga Institute for Hindus, Buddhist, Christians and Muslims - to promote a just resolution of the ethnic conflict.
7. Organised a one day conference with Tamil political parties and militant groups to bring about a consensus for a settlement.
8. Organised seminars in association with the National Institute of Education on the teaching of Human Values for teachers of Hinduism.
9. Helped the cyclone victims in Trincomalee with clothing and dry rations.
10. Helped refugees in the Colombo refugee camps - Pillaiyar temple, Saraswathy Hall and Vivekananda Hall and refugees in Batticaloa, Trincomalee, Kilinochchi, Mullaitivu and Mannar.
11. Helped refugees in Jaffna and managed a refugee camp in Pannai.
12. Helped the YMHA Batticaloa by obtaining foreign aid for the construction of houses for displaced Hindus in the Ampara District.
13. Negotiated with the authorities regarding the Tirumurugan Temple and prevented its removal; this was the only temple in Mannar town for the Hindus at that period of time.
14. Launched the Journal, **HINDU VOICE**, the publication of the Hindu Council
15. Helped in the formation of the Bauddha Hindu Maha Sabha; an organisation working for Hindu Buddhist unity.
16. Participated in several Inter-Faith and Peace Seminars organised by the Christians and Catholics.
17. Met the foreign delegates of the World Council of Churches and later the Harvard two member delegation to discuss ways of resolving the ethnic conflict.
18. Participated in a discussion organised by the World Conference on Religion and Peace at Sarvodaya on Conflict Resolutions - how to use religion to bring about resolutions of conflict.
19. Appeared before the Parliamentary Select Committee on the ethnic question.
20. Organised an Abhishekam for peace, at the Munneswaram Temple.
21. Visited three Udappu villages with the Saiva Mangaiyar Kalagam for helping their rehabilitation
22. Took an active role in the centenary celebrations of Swami Vivekanand's historic Chicago Address by:-
 - a. participating at the Parliament of Religions, Calcutta, organised by the Ramakrishna Mission Institute of Culture in 1993.
 - b. having a special meeting in Colombo followed by cultural items.
 - c. releasing a special issue of the Hindu Voice on Swami Vivekananda.
 - d. participating in the Ramakrishna Mission, Vivekananda Society and Saiva Mangaiyar Kalagam festivities.
23. Participated in International Hindu Conferences held in Nepal (three member delegation), Mauritius (two member delegation), Bali, Indonesia (three member delegation), Gorakpur, India (one member delegation), Calcutta, India (four member delegation) and Durban South Africa (two member delegation).
24. Participated in South Asia Gathering 94 to bring about peace and understanding between peoples of different ethnic and religious background.
25. Organised lecture programmes - Swami Shridharanandaji Maharaj, Swami Atmagananandaji Maharaj, Baleshwar Agrawal, Smt Maheshi. Mr K. Somasunderam and others.
26. Released the Book on Murugan of Kathirgamam (in Tamil) written by Mrs Nallalingam, the wife of a founder member.
27. Made representations to the Minister for Education and Higher Education and to the Minister for Cultural and Religious Affairs regarding the teaching of Hinduism, the shortage of Hindu teachers to teach Hinduism, Principals of Hindu schools, etc.
28. Made representation to the Minister for Cultural and Religious Affairs on the Pilgrim's Rest in Kathirgamam and the Ramakrishna Mission Madam also in Kathirgamam.

Rabindranath Tagore says:

"Where the mind is without fear and the head is held high;
Where knowledge is free;
Where the world has not been broken up into fragments by narrow domestic walls;
Where words come out from the depth of truth;
Where tireless striving stretches its arms towards perfection;
Where the clear stream of reason has not lost its way into the dreary desert sand of dead habit;
Where the mind is led forward by thee into ever-widening thought and action -
Into that heaven of freedom, my Father, let my country awake."

(Contd. from page 17)

PREMA....

trying to tell you to see things at a distance. For, if you only see things at a distance, you will miss those things near you. Your vision has to be total. No, neither mere short-sightedness nor mere farsightedness; both shall miss Love. Both limit your vision.

And again, it is not mere expansiveness about which I am talking. I also talk of intensity. Only the limitless can be both, expansive and intensive. Only the limitless is capable of being both, beautiful and ugly. Only Love can be both beautiful and ugly, expansive and intensive finite and infinite, big and small - only Love can be both light and dark at the same time.

A combination of pain and pleasure, happiness and sorrow - which life is, can only be meaningful to you, if you are capable of loving. Not before that, otherwise you will be afraid of life. You will constantly live in fear.

Realise this, this realisation alone will open up new doors for you, doors which lead you to eternity, to infinity. Live in Love, so you die in Love.

SPIRITUAL TREASURES

From the letters of Swami Turyananda

(Courtesy - Ramakrishna Mission, Durban, South Africa)

Work Purifies the Mind

You have written about being tangled in work; such apprehension of yours, it seems to me, is baseless. There is nothing wrong in doing work; otherwise how can one have the purification of the mind? It is when one works that one is tested: How much craving for the result of action does one have? How desireless is the mind? How much selfishness has gone and how much still remains? All this can be known only through the performance of work. When divine love dawns in the heart, one no longer considers work as mere work - it turns into worship. That is real devotion.

In the beginning of spiritual life, one should practise both - work and worship - focusing the mind on the Ideal. Later, such a time will come, by God's Grace, when there will be no difference between meditation and action. Everything will be transformed into worship, for God pervades everything. However, holding the Lord in your heart, do what you think best. Because both are equally good - either performing unselfish action in the monastery or practising spiritual disciplines in a solitary holy place.

Never think you are weak. You may be weak, but the One you have taken refuge in is all-powerful. Therefore, deem yourself strong in his strength. When one is firmly convinced that God is his all in all, he feels an upsurge of supreme strength in his heart.

May your devotion, faith and longing for God continually increase; may you be immersed in his thoughts and attain fulfilment in this life - that is my prayer. What else is there to write?

GOD'S GRACE

A hereditary farmer continues to plough the land, without caring for drought or rain. He has no other occupation than farming. Likewise, go on chanting God's name and consider yourself to be blessed. Offer your happiness and misery, peace and restlessness to God. Be content in whatever way he keeps you. Pray to him so that you can continue your sadhana, then peace will come automatically.

Is God something like spinach or fish in the market that you can buy at a price? Is there any end to sadhana? Or can anyone attain God through it? Depending on him, stay at his door - that will be enough. His grace flows of itself. None can attain him by practising breath control or any other spiritual disciplines. The one who has attained God has done so through God's grace. Know it to be a great blessing if God allows you to remain waiting at his door. Spiritual practices mean that one should call on God sincerely, uniting the mind and speech. Never allow any theft in the chamber of your heart (that means hypocrisy) That is enough. He will get the rest done through you if needed.

PERSEVERANCE

Don't be restless; rather maintain a calm and composed attitude. Always cultivate the recollectedness of God within, although it is very difficult to do. Circumstances, no doubt, tend to cut off that flow of recollectedness; but even then don't neglect to strengthen your practice of remembrance. Rather, continue your practice wholeheartedly.

The more a tree is shaken by the storm, the more its roots become firm - keep this precept in your mind. The greater the difficulties and obstacles, the greater the need for perseverance. Indeed, by God's grace everything becomes favourable. What is wanted is patience, steadiness and unshakable faith. Have no fear, take refuge in God and spend your days in constant remembrance of him. All good will come; There is no doubt of it.

HOLY THOUGHTS

Continue your spiritual practices as you are doing at present. Don't relax your efforts and concentration. The mind normally passes through good and bad conditions; don't let that keep you from performing your spiritual disciplines. As you go on with your practices, the condition of the mind will improve.

No need to worry. Always cultivate holy thoughts and try to have uplifting conversations. Don't allow your mind to harbour impure thoughts. You are young; you should be particularly careful. Practise humility. You should neither jump with elation nor give into depression. In short, try to have constant recollectedness of God and spend your days in humble submission to his will.

JAPA

When you are engaged in conversation with someone, you will have to talk on various topics, but when you are alone, why should you waste your thoughts on useless matters? It is better to think of the Lord. In order to be established in the recollectedness of God, one needs to practise japam.

Japam means the repetition of the Lord's name. Meditation is higher than japam. The Master used to say, "Japam is better than ritual; meditation is higher than japam; and the person who is perfect in meditation reaches the state of liberation." While practising japam one should think of God considering the Name and the person as identical. When one utters the name of a person, the form of that person manifests. The eternal One is within the heart, so one experiences bliss in meditation. Gradually when that feeling deepens, you will have realisation. It comes slowly. Don't expect it in a day. It is no small thing to get joy in meditation.

FAITH REMOVES DOUBTS

Doubts in the mind cannot be removed by correspondence or by studying books; one has to make an effort. One should follow the instructions of the scriptures and the guru; thus one develops faith, and from faith comes purity of the heart. Only then are all doubts dispelled from the mind. This is what Sri Krishna taught Arjuna in the Gita: "Therefore with the sword of knowledge cut asunder this doubt about the Self, born of ignorance and residing in your heart and devote yourself to yoga. Arise O Bharata!" (IV.42) The Lord says, "Arise and practise yoga;" in other words, follow the injunctions of the scriptures. Doubts have to be cut asunder by the sword of knowledge; this cannot be done only by listening to instructions. Practise is necessary; and practice leads to perfection. The truth is: "Keep your mind fixed on God, and gradually you will be united with him." One has to keep on practising.

One should not listen to anybody and everybody. One should follow the instruction of his own guru, and that brings success. Tread your own path with a one-[pointed mind. By listening to the words of many or by diverting one's attention to this and that, one ruins one's spiritual life. It does not help at all.

DEVOTION

Our Master used to say, "He who has tasted syrup made from sugar candy regards a drink made from treacle as a mere trifle." In other words, if one has developed love for God, one does not care for human love. One should have love for God, then sense objects will become distasteful. Everything becomes worthless in comparison. As "the more you go towards the east, the farther you will be from the west," likewise, the more you go towards the Lord, the more you will leave sense attractions behind. One need not make any special attempt to get rid of them. That is the secret. The essential thing is to worship God. If you do that, you will not have to strive to control the tongue and other senses - they will be controlled automatically.

To worship God means to dedicate one's heart, soul, and everything to him. He will then become the dearest of all, and all of one's longing will be directed towards him. If one cries to see God and to love him, God bestows devotion on the heart of the person. His grace is needed; without it nothing can be achieved. But the Master used to say: "If a person takes one step towards God, God comes a hundred steps towards him. He is very compassionate." This is out lasting hope.

LET US STUDY THE BHAGAVAD GEETA

GEETA FOR CHILDREN

Swami Chinmayananda.

Chapter VI - Continued.

DHYANA YOGA

In order to achieve this final goal- the Realisation of the Supreme Lord - we should constantly and tirelessly strive. We can first improve and then perfect ourselves only by our own efforts. Understand, Arjuna, we can bring about our own downfall by refusing to cast off our weaknesses, by refusing to improve ourselves by steady cultivation of the potential goodness in us. So in effect, we alone are our own friends when we strive and struggle hard to develop the good in us, and we ourselves are our only enemies - when we, in our idleness, refuse to strive in the self-unfolding path.

Since we have in us both the good and evil instincts, we must make an honest attempt to conquer the evil instincts by the good ones. We can never reach the Ideal, if we refuse to cast off evil, our lower nature, and to accept the good, and improve it to shine the better. We must ever strive to out-shine our own glory.

Characteristics of a Yogi: How can we understand that a person is really a Yogi? How can we ourselves measure and know that we have improved ourselves?

A Yogi, who is in the path-of-perfection, finds that joy, sorrow, honour, dishonour, pleasure and pain do not disturb him at all. With the knowledge he has acquired from the immortal scriptures and also from the knowledge gained from his own personal experiences he contemplates constantly upon the Lord - The Knowledge Absolute. He effectively withdraws his senses from the objects that please them, and successfully trains his mind to reject cravings for worldly things. He sees unity in the apparent diversity of the world around - such as, the worthless stone and the precious gold; the helpful friend and the injurious one; the dear ones and the hateful ones; the relatives and strangers. He thus discovers ever a soothing harmony enveloping him, both from within and from without. In short, he is in constant communion with God."

Arjuna.. "Tell me, Krishna, what are the necessary pre-requisites for meditation - I mean, how are we to practise contemplation upon the Lord?"

Lord Krishna.. "That man, who is progressing in the path-of-perfection, and who does not want to be disturbed by what is happening in the world outside, must first of all choose a solitary spot away from the crowd, that might in the beginning, disturb him. There, in a clean place, he should prepare a firm seat for meditation by spreading Kusa grass on the ground. Over this, he should put a skin, and over that again spread a piece of clean cloth. He should sit erect on it, in a comfortable posture, exercising perfect control over his body, senses and mind. Then he should direct his mind to think of God and God alone, with no other thought to disturb him. That is why I told you earlier that he should be in perfect harmony with himself as well as with the world outside. Then only this single-pointed concentration is possible. He should bring his mind back again to think of God whenever it runs away wild, to think of other objects.

"He should sit erect and steady with head, neck and trunk in a straight line and then as though gazing steadily in the direction of the tip of the nose, contemplate upon the Lord.

" A serene and calm mind fearlessness, physical and mental control (Brahmacarya), moderation in food and sleep, and total concentration upon the Lord, are the factors that help one

to succeed in meditation. He should practise moderation in his various and innumerable activities and recreations also. Over eating, fasting too much, over-sleeping and keeping awake too long, destroy the depth and poise in meditation. If he observes sensible and intelligent moderation in all activities, he is fit to receive the Highest Knowledge.

"If a *Yogi* in his exaggerated zeal to achieve the Ideal, practises indulgence even in good activities, say for example, even charity (*Daana*) he will fail to achieve the Infinite Ideal (Charity) and he will miss the Absolute Goal and fall a victim to the lesser ideal, the sense of charity. In order to reach that finite ideal, he may start even sinful activities! Therefore, single-minded, faithful devotion to the Path-of-Meditation alone can give us that necessary meditative power to experience the Highest Self, the Lord Infinite.

A master of his senses, free from all the cravings of the flesh and mind, a Yoga Yukta, is one; who is in constant communion with God. He, through sincere efforts - physical, mental and intellectual - has completely erased all his evil instincts, leaving behind not even the traces of even one of them. He fully develops his good instincts to the maximum. He remains so steady in his contemplation that his mind-in-meditation can be compared to the steady flame of a candle burning in a place, undisturbed by breeze."

Arjuna.. "Oh! Murari, please also tell me the stages of progress in the Path-of-Meditation and the final state-of-Yoga."

Lord Krishna.. With a mind intelligently tamed and subdued and an intellect purified and sublimated by training it to dwell exclusively upon God, the Yogi comes to experience the presence of Supreme Lord within himself. He experiences as inner glow of peace and quietitude of satisfaction and happiness, of perfection and fulfilment. He dwells in the realm of an Infinite Bliss - the Glorious State of Godhood - which can be appreciated and described only by refined sublime Intellect. This Infinite Joy has no comparison whatsoever. No amount of finite joys, gathered from the external world and added up can give us even a vague sample of the Infinite Joy of the Yogi in meditation.

"Once the Yogi tastes this Nectar of Immortality, he becomes an addict to it. He clings on to it with a tenacity of purpose and determination; He never moves away from it. *Detaching* thus fully from the finite worldly joys, he *attaches* himself firmly and faithfully to this Infinite Bliss - the State of Godhood.

From what I have said so far, Arjuna, please do not come to the conclusion that it is easy to soar into the heights of such perfect meditation. It is not a smooth flight. The progress from, 'the starting point' to the 'finish' is very slow, because there are innumerable obstacles; subtle as well as strong and challenges, powerful and frightening, all along the way. To overcome the obstacles and to face the challenges, the man, who wants to blossom into a Yogi-of-Meditation must have a firm will-power and a strong determination."

Arjuna.. "What all can be the obstacles and challenges and how can we face them successfully Krishna?"

Lord Krishna.. "Arjuna, in spite of our intention to attain the goal, the mind by itself will gather from all sides, desires, which will then hamper our spiritual progress. By sheer force of determination, we should reject all desires, whatever by their nature.